

דרכך (דוד גבר וגו') דענו והוא יישר ר"מ יחזק י"ט
סבת ר"מ ישר כ"ט לל ענינה ח"ט מתן שטר שבת
שלא ניתן להודיע שאסור לגעת זאת כפי פ"ה זה
פינה לטעיכות דמים כי הכל תלוי במליד ש"ט ג'

בדברים הקדושים ויהיה פהגז כלריקס סעודים
לכזי מדע והשכל והכחמה כי לוחן הממשותת יחזק
על הארע ויליירוהו בצורתם בשנת תשמיש וכן מהשבת
אשח שיהיה משמחה בדברים המעמדים הלג
כדי שתהיה גם כ"ח

מסכמת למתענות מתענות
זלות וקואדות ויהיו איהם
לחזים בדבר המטה כי לז
תתקצר מתענותם ללח
ותהיה בעיניה בנייהם
וזליו בן נפי סערה
סעורה שליחו ואל תחמה
על דבר זה כי סעע פאס
הוא בעיני לכפי המתקד
כי כפי המהנה והאריהר
שיעבור על לב האדם והאש
בשעת היצורס יה' האל
מוכן ומלייד אס סוכ זלז
רע (במד"ד ט' ל"ד חנחומא
שא ו') מהאז מסרוניתא
שלדה בן אחר ויהיה כס
המלך לבנים ישיב כד
חלוד והשכ המלך לבנה
כד שנת חכס א' וז"ל
שחא וריבס בשעת תשמיש
באדם אחר וכדק ומלא
שס צורות שחורות במשכות
לוחו האוד שמשנה כו
ולמרה כי היתה מסתכלת
באוחן בצורות ומארידת
בהן בשת כסינור וזה
כפני המקלות. ואל תחמה
כי גדול מזה מדע בשכע
כי אדם שכש כלכ אשכ
וחלח חלי סדוע לזוחס
האשיכה הנה מחלוח הדחין
שהא מדמה ברפוחה לא
יזכנו להקריב לפני מ"ס
כי מ"ד יחמה לו ש"ט
ובציריו

וּמַחֲשׁבוֹתַי וְשִׁכְלֵי וְדַעְתֵּי
וַיִּתֵּר הַרְגִּשְׁתִּי וְאֶת־חֹזֶק
וְאֶת־אִמְץ וְאֶת־לִבִּי בְרוּחַ
הַמְּזוּבָה הַזֹּכָה וְהַצְדִּיקָה
בְּכֹונֹת מוֹבְתֶךָ כִּדִּי
שְׂאֵשְׁלִים רִצְזֹנָה וְתִשְׁלִים
זִרְעֵי וַיִּבְנֶה וַיַּחֲיֶה וַיַּצְמִיר
וַיַּעֲשֶׂה בְּאֵמֶת וַיִּשְׁר
וַיִּמְשֹׁךְ חַיּוֹתָ וַיַּעֲמֹד
בְּמִקּוֹם הַצְּלָחָה וְתִבְוֹנֵן
כָּל הַנְּאֻתוֹ כִּדִּי לְהַשְׁלִימוֹ
וְלְהַקְיִמוֹ וְלְהַעֲמִידוֹ
בְּמַעַם בְּתֵן בְּחֶסֶד בְּכַח
בְּבְרִיאוֹת בְּאִמְץ וּבְחֹזֶק
וּבְתוֹקָה וּבְגִבּוֹרָה וְתִרְחֵם
עָלָיו בְּהַעֲשׂוֹתוֹ
בְּהַתְרַקְמוֹ בְּהַתְמַרְתּוֹ
בְּהַתְלַבְּשׁוֹ וְהַצִּיגְתּוֹ עַל
בְּרִיּוֹ עַל מְכוֹנוֹ בְּהוֹיִיתוֹ
וּבְבְרִיאוֹתוֹ בְּיַצִּירְתּוֹ
בְּעִשְׂוֹתוֹ בְּנִפְשׁוֹ בְּרוּחֹו
וּבְנִשְׁמָתוֹ וּבְקִרְבּוֹ

סכות אשר יפעלו האולידים
סנפרע בטלדים א' אס
בשעת כיוונ יחזן אל
חלוח המצל לא לטינת
קום המין באשר לזה
הנדח זה ילד בטלד ב'
אס שמנה חלח רע כ"ט
מד שהאשה מעשה לא
פוכים חלח כתר חלח
חלח ג' אס סאג אז
כאס יחזנו כנח' ארע
כססח הדעת אר ממשנתם
חפסול כהגולד בלתי כגון
ע"כ מי שרטה להולד בן
כעל נשע סהורה צריך
לסרם פלח ולעגור כח
החלכ ולא ישכס אלח
לחכלית מנות כודלו ית'
כדמחוחו וכללמו כדחוי
כח"ט רז"ל לפולס יקדס
חדס א"ע בשעת תשמיש
וקדושה ח שלא יחזכ
פ"ה אחרת ולא בדברים
א' ארס רק כלשמו. כחכ
כזה"ק להם להברית
הלילית מהמשה. כסס
כ' עסיפח כקססח חודנה
שאר שאר לא חפול
ולח חסיק לא דידך ולא
כפדק חוכ חוכ ימח
ארנשית גלגולי לך קח
כחלקא קדישא לחודנה
כקדושא דמלכא חתעספנת.
ס"י עסיפח כקססח לילית
כרשעה המשוכת כמדן
וחוכנת להתדבק כווג א"ט
כהוגכה לחסד שארי שארי
חסיק

בהם כלבים אפס ונס כשתן שלו ירחו דפיון
כלבים רעים עד מחוד מפני רוב כרכור והתענות

פרד

תפלה מהרמב"ן

ששנים לב טט

מליד בשחן הרבני
ותמהונו והבן זה עד סוף
כח הליור וכגריהוד בשעת
השמים . ופי' בשער היסוד
פי"ח למתאין בן גכ"ח :

וּבְצִיּוּרָיו וְלֹא יִהְיֶה בּוֹ וְלֹא
בְּאֶחָד מֵאֲבָרָיו לֹא נֹק
וְלֹא חֲסָרוֹן לֹא פָגַע וְלֹא
מִקְרָה לֹא חוּלִי וְלֹא מַדוּהָ
לֹא פֶאֶב וְלֹא צֶעַר לֹא

חשוק לא חכסם לבאן ולא
חליף לקחם פיסין . לא
דיק לא סלך הס ולא
כחוק לא יסול בגולך
פי"ח מסחן לחוק חוכ חוכ
סוד לאחריך יתח לרגישת
גלגלי לך קרן גלי סים
קדוה לך כי עס כרגישב
לילוח . בשולקא קדישא
לחדשא לך חמוד לאחריך
פי' שולק הקדושה ספי לוח :

נִגַּע וְלֹא מַחֲלָה וְלֹא רַפְיוֹן וְלֹא יַחֲסֹר
כָּל טוֹב כָּל יְמֵי חַיָּיו וְתִבְרַכְנוּ אֹתֵי
וּבֵיתֵי וְזֵרְעֵי בְּכָל דְּבַר הַמְּשָׁלִים דְּעַתְנֵנוּ
וְשִׁבְלֵנוּ וְהַרְגִּישׁוּתֵינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל
מַעֲשִׂים לְרִצּוֹנְךָ וְתִבְרַכְנוּ בְּרַבְתּ שָׁמַיִם מֵעַל בְּרָכוֹת
הַזֶּהוּם רוֹבְצֵת הַתַּחַת וּמִבְּרָכוֹתֶךָ יִבְרַךְ בֵּית עַבְדֶּךָ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן אָמֵן אָמֵן סְלָה סְלָה סְלָה :

זמירות ליום השבת

אֲתַקִּינוּ סְעוּדָתָא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא הַדּוֹתָא
דְּמַלְכָא קַדִּישָׁא : אֲתַקִּינוּ סְעוּדָתָא דְמַלְכָא
דְּנָא הִיא סְעוּדָתָא דְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא . וְזֵעִיר אַנְפִּין
וְהִקֵּל הַפּוֹחִין קַדִּישֵׁין אֲתִין לְסַעֲדָא בְּהַדָּה :

פרדי שושנים
אסוד לסעודתא וכו' גרורא ישרי בה .
כנס שכל כדברים שאלו מפס קדוש
כארוז'ל הס סתומין ונחין ואלו כל מוסא סגיל
פכ"ו הן אום דבר יולא מידי פאעו ונריכיס
לבנין סך איך השתמה
של יין טוב להגמט
סלח פיקר שמתה כגמט
סל סעודה והמלות עם
השירות

סנתת יעקב
אסוד לסעודתא כו' . ידוע בגמ' דקדושה של
שברית נקרא קדושה רבה ולריך לסוד
לסעודתא כשירח ותשכמות ויהיב שמת וחיב
לפסוק כחורב כי סקדי ס' משמשי לכ וכו'
יומן השכינה סנקרלס
סתיקא קדישא סכאל וקן
מקדושו של פלג. סכורל
ישרי כס סוד סלין
יבט

אסוד
בצפרא דשבתא. ואזמין
בה

פרקי שושנים זמירות ליום השבת סגרת יעקב

פסידות והתשכחות לאל מלך יזר כל המגדיל פטחה
 לעמו ישראל בקדושתו ביום שבת קודש אבל אין טוב
 הוא שמתה לגוף ולא לנפש. וגרסה דכנה ידוע שהאדם
 נברא תחומר ולזה הוהם שני הפכים הסוגלים זה"ו כי
 הנפש שבה"א האדם תמיד
 אל אהבת הבורא יתברך
 והתורה והמטה. והצמר
 פושך רק לתלחת פוכ"ו
 והבחינה נתנה ביד האדם.
 כינו מי שהוא לדיק ונחור
 בטוב לו מונע ח"פ
 תחלוח הגוף מעט מעט
 והולך בהדרגה כמטאר
 כסס"ק עד שכל התלוחת
 סמאנים כפינו לבמרי
 והצמר שהפך לעורה היינו
 שהגוף כודרך ונתקדש עד
 שאינו נומד כלום רק
 לפטרת השי"ת כמו הנפש
 כמו שמינו במרע"ה
 שפלה למרום עם גוף היקר
 שלו. וכן פלינו בנמרה
 כרש"י וחכיריו וריב"ל
 ושאר לדיקים הקדושים.
 ותמילא תוכן שכל מי
 שזוכה לנסא לקדושה הזאת
 לוי כגוף והנפש שלו הם
 לזהבים זה"ו ונעשים כשני אהים ורעים וכפרס כחם
 ש"ק שאז נתגלה האור ח"פ ב"ה ככל השלמות כלם
 ישבו ויתפגגו מסובות' וכיותר הדיקים והאסיד'ו
 השומרים את חס השבת כולכחו לוי האור של קדושת
 השבת שושע פליהם ונשתתף. איתוספתא פליהו
 בשמחה וכפדוח גדולה לוי כחלוי הגוף כודרך יזר ופתדנת עם הנפש בלכבה רעה וע"ו אם
 נפתיכ שיר זכבה ל"ה בקדושה רבא ר"ל ביום השבת הוא מאיר לנו הקדושה השדה וע"ד דל"י
 כברכות פ"ג ב' פסעה גסה טעלה ח' פכ' פלות ממאור פיניו וחלי תקמיה לבדד'ו בקדושת
 ו' חר"י יסוד לחו כוכת שהוא רגל בקדושה השבת וזה נהודא ישרי בה כו' ר"ל בקדושה
 שבת וזם כ"ו במאמר רביה תרדי נפשא כי הקדושה גדולה כ"כ פ"ד מהצמר מהפך לפנ
 ביתר שאת עד שהנפש משתח כו כמה ששוכ את חלוחו ואינו נומד רק לתלוחת הנפש ישוד לך
 שופריה פלשן משה שפי קאמר ור"ל שלח לט גאל האמתי אשר פ"י יצומם קרן התורה וע"ו
 לר התורה ונחוי ביקריה ר"ל יתגלה פתרי מרה. דאתמר בלחישא. כי אין מושרים ס"פ

יבא נהור פ"י מס שמקדשן עלמן תלפסה הקב"ס
 מקדשם תלפסלם בקדושה רבא ובחמרא מבא י"ל
 פ"י היין הזוב המשמה אליהם ולגשים וזכ
 רביח תודא נפשא נפש עליון ונפש התחתון.
 ישוד לך שופרי' שלט
 מנקשים שאלם לו קרס
 כוד כקרי של יעקב
 על עסק התורה וזכ
 ונחוי ביקרי' הוא התפס
 של שבת פעין שש"כ
 ונחוי לך סתריה על ידי
 שנהגים מויו השכינ' יוכלי'
 להשיג כסתרי חודם וזכ
 דאתמר בלחישא.
 פ"י סודות גדלות אשר
 לך רמי לגלותם. יתלת
 לך מעסיח דברירי
 נחבי. אל י"כ פלות כס
 פרעוים לסודות גדלות
 ל"כ גרוסי שס כו"ו. וזכ
 דאינון את בשמחה.
 הם סלידוים של שס ה"ו
 וקלישא פ"י שטרמו ליעקב
 שנקרא יעקב בקרן שמשם
 יללו י"כ שפסי יב. צודא
 רלעילא הוא דביקות
 זה עם בני ישראל שפלו
 חזו
 נאמר ואתם הדבקים בה' ודניקות יום ימים
 דקא על ידי מעשים טובים דביח ודוי בולא
 שאתמר כי הוא חייך ויתרבה כנה ככל השלמות
 וזה ותיסק עד רישא שהמלאך הממונה טעל
 חם

בה השתא עתיקא
 קדישא :
 נהורא ישרי בה. בקדושא
 רבא. ובחמרא טבא .
 דביה תתדי נפשא :
 ישוד לך שופריה. ונחוי
 ביקריה. ונחוי לך סתריה.
 דאתמר בלחישא :
 יגלה לך טעמי. דברירי סר
 נחבי. דאינון את בשמחה.
 כפילא וקלישא :
 צודא דלעילא. דבה
 ת"י כלא. ויתרבי הילא.
 ותפק עד רישא :

את המלחמה ועשה מהם פסחה אל הקב"ה .
היו חז"י וקלא עובדי ארמה כי כמו עובדי
ארמה נריכים להגליך כל אנשים ולרחות מהארמה
כי כח"י נריכים להגליך ולהסיר כל המקדושים
הדירים מכנס"י ונריכים

אלה להגם תרבים ונסון להם כדליתא בתנינא
די"ג . קדם רבון עלמין . ר"ל הגדיק שהוא פוסד
תמיד לפני ה' שזמר פיו ולשנו וזה במלין
סתמין ע"י תגלון פרגסין יוכל להתגלות גם
סודות הפירה ותיסרון

עם לשפוח בשבת הן
בדסד הן כקלא . ומללו
מלה כתיקא כרובשא .
פ"י שגריך לדבר בשבת
בסודות התורה אשר נאמר
בסם דבש ומלב תחת
לשק שאין ראוי לגלותם .
קדם רבון עלמין . בשבת
מפדש הדברים שסם
מחוקים מדבש בגלון
סתמין תגלון פרגסין .
שסם סודות התורה .
ותיסרון חרושא . פ"י
שיטל למר ולחדש בתורה
יתר מבימות החול .
לעשר פתורא . פ"ד
כשנה שלשה שושנים ואין
נייבסם פ"י ע"כ עריך
לעשר פתורא כרזא יקדש
וכו' פ"י כפימות התורה .
ולאו סלתא אושא . פ"י
שאין ראוי לפרסמו . ואלין
סליא יהון לרקיעיא
פ"י דטור נפשים רקיעים

ח דו חצדי תקלא . ברבור
ובקלא . ומללו מלה .
מתיקא כרובשא :

קדם רבון עלמין . במלין
סתמין . תגלון פרגסין .
ותיסרון חרושא :

ל עטר פתורא . ברזא
יקירא . עמיקא ומקירא .
ולאו סלתא אושא :

ו אלין מקיא . יהון
לרקיעיא . ותמן סאן
שריא . הלא יהוא
שמשא :

ר בו יתיר יסגי . לעלא מן דרניה .
ויסב בת זוגה . דהות פרישא :

פדשים והמן סאן שריא הלא יהוא שייכשא הלא השכינה אשר נאמר עליה שסם ומנן . רבו
יתיר יסגי . כלומר כשיהיה כוונת רנייה אזי יסיה כמעלה עליונה יותר מבימות החול . ויסב בת
זוגיה היא כנס"י דהות פרישא . כל ימות החול וכשבת יקרב אוחט :

במה יאזרה

חי יי וברוך צורי . ביי התהלל נפשי .
כי יי יאיר נרי . בהלו נרו עלי
ראשי : יי רועי לא אהסר .

חי ה' וברוך צורי
(מגילת י"ח) כה'
תתהלל נפשי (סס ל"ד)
כי ה' יאיר נרי ככ"ה
כי חתה תמיד נרי (סס
י"ח) בהלו נרו עלי
ראשי . (חוב כ"ט) ופי'

בהלו כחליו . ע"א הדין זה פ"ב הנה כל שבת . ה' רועי לא אהסר
הג' ט' ט'

משה יורה זמירות ליום השבת פרחי שושנים לד 67

ומורה אור (פסלי ו') כי הזכיר נגד שנת כוין
לי בנין רבנין (שנת כ"ג) קומה ה' לסנודתי
שפ"ה קומה ה' למטסתך (מהלים קל"ג) כי ידעת
שהשכינה אורה במקום שיש שם נר שלחן עשה

אם תשיב משבת רגלך ט' לכאורה קדם
הלם פינינו רוחות כמה וכמה ששפרי שנת
ואין לכם אלו הנשמות והפסד שהורה לט כיה
לדכי התכונה ור"ל אם תאזן אם תרזה לשב
בתוכה בלימה חלמוד

בראוי אנה וחרון
שודק (סס) קח נא את
ברכתי (בראשיח ל"ג)
והחזק מגן וחסיד הוא
פ"ה שני טעמים הנאים
כא' פש"ה החזק מגן (חבל'
ל"ה) ופש"ה חגן הוא
לכל החסידים נז (סס י"ה):

וְיִלְמְנוּתִי. אֶתְּה וְאֶרְוֹן
עֲזָה. קַח נָא אֵל אֶת
בְּרַכְתִּי. וְהַחֲזֵק מִגֵּן חֲזָה:

מִזְמוֹר לְדָוִד יִי רֹעֵי לֹא
אֲחֶסֶד: בְּנֵאוֹת דָּשָׁא

יִרְבִּיצְנִי עַל מִי מְנוּחֹת יִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי
יִשׁוּבָב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְטַעַן שְׁמוֹ:
גַּם כִּי אֵלֶּךְ בְּגִיא צַלְמוֹת לֹא אִירָא רַע
כִּי אֶתְּה עִמָּדִי שְׁבַמְךָ וּמִשְׁעֵנְתְּךָ הִפְתָּה
יִנְחֵמֵנִי: תִּעְרֹךְ לִפְנֵי שְׂדַחַן נָגִד צוֹרְרֵי
דְּשַׁנְתָּ בְּשֶׁמֶן רֵאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה: אֶךְ
טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי
בְּבַיִת יִי לְאַרְךָ יָמִים:

משנת לעבוד השם והסוד
הרגלות שלך שהייה רגיל
בשאר הימים שהכטג של
שנת חין נבשיג נחש
כדליתא (בשנת ק"ט)
שאל הקיבור לריב"ה
שיגיד לו הפני מה חכמיל
של שנת ט' והשיב לו
ריב"ה כל החסד את
השנת טובה ששם שנת -
עשות הפציר וכו'
דחי' כשנת מי שלא ידע
חימתו יום השבת הדין
שיכל לעבות תלניו חף
כיום השבת שהוא יום
קדשו וכאשר תקרא לשבת
שונג יגיד לך הנדוא
חטונ חדש וחכין שמחמת
קדושת השכינה ששכן
בנה היום בתוך כ"י
כא לך החטונ חלמוד
מזה כי גם בשאר החלות
כן הוא כי יותר ממה
שהעגל רוצה לינק כשרם
רוצה להינק וכאשר
התנהג פפ"י התודה חז
חחפג על ה' תהי' לך
חטונג שלא חלטרך לעשות
פלאכה כיום השבת -
והרכבתך על במתי
ארץ. שהשי"ת יגביה
חונך לחפלה לחפלה

אם תשיב משבת רגלך עשות הפצירה
ביום קדשי וקראת לשבת ענג
לקדוש יי מכבד וכבודו מעשות
דרכיה ממצוא הפצה ודבר דבר:
אז התענג על יי והרכבתיה על במתי
ארץ והאבלתיך נחלת יעקב אביך
כי פי יי דבר:

והאבלתיך נחלת יעקב אביך ולא חלטרך לילך במדברות שהפנוג יהיה כלי טוב גכול מפני שפי
ה' דבר כי מכבדו חכד ומה שזלא משי כקכ"ה חין לו הפסקה שולמית:

זמירות ליום השבת

בַּזְמַת דְּשַׁבְתָּא בְּסַעֲוֹדָתָא הַנִּינָא פְּתִיב אָו תַּתְּעַנַּב עַל יְיָ . עַל יְיָ
וַדַּאי . הִיחֵהִיב שַׁעֲתָא אֲתַנְלִיָּא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא . וְכַלְהוּ
עֲלִיָּין בְּתַדְוָתָא וְשְׁלִיטָא . הַדְוָתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִין וְסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ
הִיא וַדַּאי . בְּסַעֲוֹדָתָא הַלִּיתָאָה דְשַׁבְתָּא פְּתִיב וְהַאֲכַלְתִּיק נַחֲלַת
יַעֲקֹב אֲבִיךָ . דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא דְזַעִיר אַנְפִּין דְהוּי בְּשְׁלִיטוֹתָא .
וְכַלְהוּ שְׁתָּא יוֹמִין כִּהְהוּא שְׁלִיטוֹ מִתְבָּרְכָאן . וּבְעֵי פִרְנֵשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסַעֲוֹדָתָהּ . וְלֹא שְׁלִטָא אֲלֵין סַעֲוֹדָתִי . דְאַנְן סַעֲוֹדָתִי מְהִימְנוּתָא
שְׁלִיטָתָא דְזַרְעָא קַדִּישָׁא דִּישְׂרָאֵל . הִי מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה דְרָא דִּילְהוּן .
וְלֹא דְעַפְּסִין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה . וּבְגִינֵי כִּךְ אָמַר בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל .
הָא חֲזִי בְּסַעֲוֹדָתִי אֲלֵין אִשְׁתְּמוּדְעִין יִשְׂרָאֵל דְאַנְן בְּנֵי מַלְכָּא .
דְאַנְן טְהִיכְלָא דְמַלְכָּא . דְאַנְן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא . וְטָאן דְפָגִים תְּד
סַעֲוֹדָתָא סְנִיטָה . אֲחִי פְּגִימְוֹתָא לְעֵלָא . וְאַחֲזִי גְרַמְסָה דְלָאוּ מִבְּנֵי
מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא . דְלָאוּ מִבְּנֵי הַיְכְלָא דְמַלְכָּא הוּא . דְלָאוּ מִזְרַעָא
קַדִּישָׁא דִּישְׂרָאֵל הוּא . וְיַתְבִּין עֲלֵיהּ תִּימְרָא דְתַלְתָּ סִין דִּינָא
דְגִיהַנְסוּטִי . וְהָא חֲזִי בְּכַלְהוּ שְׁאָר זְמַנִּין וְחֲזִין בְּעֵי פִרְנֵשׁ לְחַדֵּי
אַחְדֵּי לְמַסְכְּנֵי . וְהִיא הוּא חַדֵּי בְּלַחְדוּדֵי וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי עוֹנֵשָׁה
סְנִי . דְהוּא בְּלַחְדוּדֵי חַדֵּי וְלֹא יְהִיב חַדֵּי לְאַחְרָא . עֲלֵיהּ פְּתִיב חֲרִיתִי
פִּרְשׁ עַל פְּגִיכְכֶם פִּרְשׁ חֲזִיכְכֶם . וְהִיא אִיהוּ בְּשַׁבְתָּא חַדֵּי . אִף עַל גַּב
דְלָא יְהִיב לְאַחְרָא . לֹא יְהִיב עֲלֵיהּ עוֹנֵשָׁה כְּשְׁאָר זְמַנִּין וְחֲזִין .
דְכַתִּיב פִּרְשׁ חֲזִיכְכֶם פִּרְשׁ חֲזִיכְכֶם קְאָמַר וְלֹא פִרְשׁ שַׁבְתְּכֶם . וְכַתִּיב
חֲדָשִׁיכֶם וּמִזְעָדִיכֶם שְׁנָאָה נִפְשִׁי . וְאַלּוּ שַׁבְתָּ לֹא קְאָמַר . וּבְגִינֵי
כִּךְ פְּתִיב בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל . וּמִשּׁוּם דְכָל מְהִימְנוּתָא אִשְׁתְּכַח
בְּשַׁבְתָּא . יְהִיבֵין גַּה לְבַר נֵשׁ נִשְׁמָתָא אַחְרָא . נִשְׁמָתָא עֲלָאָה .
נִשְׁמָתָא דְכָל שְׁלִיטוֹ בָּהּ . כְּדוּנְטָא דְעֲלָמָא דְאַתִּי . וּבְגִינֵי כִּךְ אֲקַרֵּי
שַׁבְתָּ . מַה שַׁבְתָּ שְׁמָא דְקַדְוִישָׁא בְּרִיקָה הִיא . שְׁמָא דְאִיהוּ שְׁלִים
מְכַל סְטֵרוֹ . אָמַר רַבִּי יוֹסִי וַדַּאי כִּךְ הִיא . וְיֵלֵךְ לְבַר נֵשׁ דְלָא

אֲשֶׁלִים הַדְּוָתָא דְּמַלְכָא קְדִישָׁא . וּמֵאן הַדְּוָתָא דִּילָהּ . אֵלִין תְּלַת
 סְעֻדָתֵי מְהִימְנָתָא . סְעֻדָתֵי דְאַבְרָהָם יַצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִינְ בְּרֻז .
 וְכַלְדַּי חָדָו עַל חָדָו מְהִימְנָתָא שְׁלִיטָתָא כְּכָל סְטְרוֹי . תְּאַנָּא
 בְּהַדָּן יוֹמָא סְתַעֲפְרִין אֲבָהֶן וְכָל בְּנֵין יַנְקִין מִה דְלֵאוּ הָכִי כְּכָל
 שְׁאָר תְּנִין חֲמֵנִין . בְּהַדָּן יוֹמָא תִּיבְיָא דְגִידָגָם גִּיהִין . בְּהַדָּן יוֹמָא
 כָּל דִּינִין אֲתַפְּסִין וְלֹא סְתַעֲרִין בְּעֵלְמָא . בְּהַדָּן יוֹמָא אֲוִרְתָּא
 סְתַעֲפְרָא בְּעֵמְדִין שְׁלֵמִין . בְּהַדָּן יוֹמָא הַדְּוָתָא וְתַפְנִיקָא אֲשַׁתְּמַע
 בְּכַאתָן וְתַמְשִׁין עֲלֵמִין : בְּרֻז יִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

וְיִסְמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת
 לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם : בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיָּנַחשׁ :

פרד ששנים

זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ : שֵׁשֶׁת יָמִים
 תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלֹאכְתֶּךָ : וַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיי אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל
 מְלֹאכְתָּא אַתָּה וּבְנֶךָ וּבִתֶּךָ עַבְדֶּךָ וְאִמְתֶּךָ
 וּבַהֲמַתֶּךָ וּגְרֶךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ : כִּי שֵׁשֶׁת
 יָמִים עָשָׂה יי אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
 אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי :

ששה ימים תעבוד
 ועשית כל מלאכתך
 ויום השביעי שבת
 ליה' אלהיך . אחת
 בנח' לפולס ילמוד חרס
 שרה חסלו לא לשמה
 שמוך לא לשמה כח
 לשמה . חסנ' לי' ג"כ
 נסס"ק כי כנסת קודש
 ססר ללמד לא לשמה
 רק יהיה סלו קודש לשמה
 דוקא כי הלימוד לא
 לשמה סח רק הכנה
 סיכוח פ"י ללמד לשמה
 ח"כ כוי הכנה ליעי היול
 ח"ן שבת מכין לעול
 ח"כ סס' שבת ימים
 חסנד תעסית כל מלאכתך
 ר"ל נס לבחול גרע

עַל כֵּן בְּרַךְ יי אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ :
 סְבַרִי סְרֻנָּן .

בְּרֻז אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ סְלֶךְ הָעוֹלָם
 בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן :

ונכנסת יהיה בלימוד דוקא לכה' אלהיך לנר כלי שס סרי' ומחנכת לא לשמה :

ספח יזרח זמירות ליום השבת פרד שישים לז 71

בלבנת חספיד (שפת כל) וראם עז ידידת
פי כס' משפטים כס' ודלו את אלכ ישראל
ואס רגלו כמסס לבת הסדר פרסי סת
סיסה למח בשפת הסעוד לוכר לרתן
על ידיל טסו

פושטדים כמעט לבניס
ידידת. מניסת ונגלה
לחלקותם מעוסק בור
וחת. לכן סדל לא סת
ססר ולא סת סדות ככ"ג
סר חזת מייסס ססר סלס
סססר סססרה וסססרת
כסין ור"ל סס"י סוליסס
סססס סססס. כ"י סס ס'
סססר ונ"י (סססס ק"ל)
כסלו לנגנבו ססו וס
ק"י סל נלות סס וס"ס
לסססס סססס סססס
(סססס ס"ג) כסו לנגנבו
לסן ולסל ססס סס
נסן וסל (סס"י ל"ח)
לססססו כסו לססס
לססן יסרל סס"י סס"י
כ"י סנלו יסרל סססס
סססס סססס לסססס
סססס סססס וסססס
כ"י ססס סססס (סס)
ס"ל ססס כ"י ססס לסן
ססס וססס סס"י ס"י

ובעבודת. בלבנת הפסיד
הראם עז ידידת. ונגלה
להעלותם מעוסק בור
ודות. פי עם יי התסד
והרבה עמו פדות: מה
יקר חסדו בצלו לנגנבו.

בגלות בבקה שקת
למעטו. להזריר פריחים
נסנה בינינו. ויהגם
להחמים לפני שובינו.

פי לא יפוש יי את עמו.
בעבור הגדול שמו: עולם
שאת כסאו להציל ידידיו.
להעביר משם מאוני
מורדיו. מעבור בשקת

רס"י כס' כסרס ססן כסו וס"י כס"כ וס"ג
לסססס לס"י ססססו. סססס סססס וסן
ססס לרססס לס"י כל סססס (סססס ק"י) כל
סו סססל ס' סלס ססס סס ססס לרסס סס
סססס וסססס (ססס ס"י) כ"י לא יפוש ס'
ססס סל סססס סס"י עילס ססס סס"י וססס כס"י כס"י (ססס ס"י) וס"י
סס ססן וכל סלך סססס ססססס סס קודס כס"י סססס. לסס"י לס"י. יסרל
ססס וס"י. לסססס סל"י לסססס סס ססן (סססס ס') וס סססס סססס. סססס
ססס

החיים והמעט (שפת ס"י) כ"י לא יפוש ס'
ססס סל סססס סס"י עילס ססס סס"י וססס כס"י כס"י (ססס ס"י) וס"י
סס ססן וכל סלך סססס ססססס סס קודס כס"י סססס. לסס"י לס"י. יסרל
ססס וס"י. לסססס סל"י לסססס סס ססן (סססס ס') וס סססס סססס. סססס
ססס

הזרבה. כסס ססס סס"י. סלס. כס"י כס"י כס"י. סססס סססס. סל סס
סססס סס"י כס"י לסן וס"י (סססס ס"י) סל לס"י לסן סססס סל לסן
ססס

פרה' שישנים זמירות ליום השבת ספר יהודה

במור' בזה הפ' משה יהודה כ' בהג'ה ש"ל
 הגל"ף של מהו' בתירוק מלשון חן וזהק ופכה
 כי לא מנח הלשון מאורי. ללל לשון מורדיו והג'ה
 בהג'ה"מ ו"ל כהן עי"ן תחת אל"ף ובהג' ש"ל
 מעוני מל' לשון פיעוני'
 והג' מהרנ"י כ' שהגל"ף
 של באוני ל"ל מנוקד
 כשהו באוני מלשון ויד
 הדיה לך של אוניך שהיא
 ל' כלי ויק והג' מהרנ"י
 הגי' על הג' מהרנ"י
 אצ' למשהינו למה יחמק
 אך על הקקלת ולא על
 כל כלי ויג' ואם שפור
 כשהו כוא קשה ללא
 קלן וגי' כל מיתותיהם
 של האויבים בימי כהן
 וזה הוא סימן המשקל
 למא' צריך להמ"ם הלא
 גם און בלתי המ"ם נ"כ
 פדו כלי ויק ולמס לו
 להג' משקל הדג' גם ה'
 ל' להשי"ן לומר מהם
 כלומר פהאויבים ומה זה המש' ולכלס קשה
 דלהג'ה נעלם המקרא (אחמד ח' ג') להעביר
 רפת הון ולדברי הג'הון מהרנ"מ ו"ל קשה
 בתרתי א' ממקום שהביא כפ' אינו מדבר ממלכות
 מדי רק ממלכות ככל כ' בלא גם ש"ל מאוני'
 כאלף פ"ס. והג' מהרנ"י קשה שאם אוני ככהן
 הוא כלי ויק למס לו להשי"ן להבטיל לשון ולומר
 פיד הפכור כלה ולדברי כרב מהרד"ה שהקשה
 שגם הולם המשי"ן בלמה החינה שנתג' שיש
 הבדל בין הש"כ כפ"ס לנד פד"מ אם כחוב מן
 משמע הלק חמד פה בלא נשרר ע"ש ח"כ אם היה לומר מהם כ"ל
 שיה' כמו מן ודו"ק. לבל וציריו. ע"ש ונהפך הוא אשר ישלטו היהודים הפה באנליהם. חזות
 א"ב"ע ה"ד פלכים שחלקו להם חרטה אלכסנדר מלך יון אמרי מוח (דניאל ח' ט') וע"ש פי'
 רכינו סעדיה ג'הון והרנ"ב"ש. ובלבם רבו וכו' רמו למס שארע לאשתיש ציפי מתייחס כה"פ
 פשטנלי ונח' כשעמד פליהם אנטיוכס מלך יון. חבדי ה' וכו' בני אחס ברשו לישראל כשורבן

במלח מלחיה נהגין ע"י מרנו של כמו כש
 בבלת יפטרנו (חזק ל"ז) פרה את עבדיו
 שהקדים שקליהם לכל המן. קין לעשו ירים ונו'
 פש"ה ורם קרן לעשו ונו' (חליל קמ"ה) כי
 אם ורנה ונו' (חילס)
 ג' ל"ב) מוח זה נאמר
 על מלכות יון. וצפיר
 העזים הגדיל עצומיו.
 עש"ה וצפיר פשוט הגדיל
 עד מלח (דניאל ט' כ"ט)
 וצפיר פשוט קלף של
 אלכסנדר מוקדן וקרת לחו
 לצד הפשוט לפי שה' לפיר
 כשהו וע' מה שצ' ארד"ק
 שג הגדיל עצומיו כש
 שהלך בניפס. חזות
 ארבע(ש) נטאל' שארנפ'
 יקחו תמתי כמ"ס בדניאל
 (ש) עלו לארומיו
 כמ"ס הגדיל עד לכא
 כשפים (ש) את רחומיו
 ישראל שהם פרוחמים
 מהק"ה כמ"ס וכשיטתים
 כי רחמים (זכריה י') וזה אנטיוכס שמש
 להפיד אח ישראל. על ידי כרגז סי' מתתי'
 בן יחגן כה"ג וכו'. סג' הפיל כש ונכחו לארץ
 מנרת (חליל פ"ס). מתקוסמו. איכיו כמו
 משחוקמיה כימיק (שס י"ו) ור"ל ע"י פתיחו
 וכו' כאל הקב"ה לחם. חבדי ה' כי לא
 חבנו ונו'. (חילס ג' כ"ב). נבגדתי נפסרתי
 (דברים ל"ב כ"ט) לארומ. מוח זה נאמר על
 גלוח

**פְּדֵה אֶת עֲבָדֶיךָ. קָרֵן לְעַמּוֹ
 יָרִים תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידֶיךָ.
 כִּי אִם הִזְנָה וְרַחֵם בְּרַחֲמֶיךָ
 וְכָרַב חֲסָדֶיךָ : וְצַפִּיר
 הָעֲזִים הַגְּדִיל עֲצוּמֶיךָ. וְגַם
 חֲזוֹת אֲרַבַּע עָלוּ לְמַרוֹמֶיךָ.
 וּבְלִבָּם דָּמּוּ לְהַשְׁחִית אֶת
 רְהוּמֶיךָ. עַל יְדֵי כַהֲנָיו
 מִגֵּר מִתְּקוּמֶיךָ. חֲסָדֶיךָ
 יִי כִּי לֹא תִסְנוּ בִּי לֹא כָלֹ
 רַחֲמֶיךָ : נִסְגַּרְתִּי לְאֲדוֹם**

ב"ד

דנה"ה

פודיו כל המקרא גם המשמות אינו מתייחס ועי' כ"י. חזות ואל"ו במלחש"ס. רחומיו. הרי"ס
 כהר"ק

גית

מכה יזרה זמירות ליום השבת פרחי ששנים לו זכ

נלת אחס . בירי ריבי ומדני שהם פוללים
פלילוח פליט . שבבל יום מבלאים כריסם .
הממס אשר ינכו . בערני פמ"ה (ימיה נ"ח)
לשאך את מדני לשן אדניס כמו מדני כבף
(שמח ל"י) ור"ל לפמוך
את ישרי . ולא נשחתי .
עונתי כמו ולא נשחתי
לנשק (בראשית ל"א) עדני
לשן זמן ועידן (דניאל ו'
כ"ה) כי לא ינח לשלם
ה' ילכב ג' ל"א) בבא
מאדום פמ"ה זה זה
מלוח המוך בגרים
(ישעיה ס"ג) מסך שי'
לוח נבלטים לחמים
זה קח של כס"מ
פירס לבנה לפחיד לטל
כשני סקן ישר הקב"ה
מחלב משר של אדום
סלך הקב"ה כשרת מהומה
ל"ג נשר משר של
פדש של כ"ס זה לכר
לח סלון זבח לו
בבצרה (שם ל"ד) והז
סחב פיר נחלב לחום
ור"ל שיערונ לחום
ועדמס נדני וזן נצחם
מלבושו לחארים .
פמ"ה וזן נעמס על כנרי
(סס ס"ג) וסי' שיה דתם של מלבושו יחליתו
וכ' הרד"ק שאקרא כדס נח לפי שהז חיי האדם
ומוק . יבצור רוח נגידים (תהלים ל"ו) וסי'
כרד"ק ינח מלשן סרמך לח תכנר ר"ל יזאוף ויכרית החל ית' רוח נגידים כלומר נחיתס . רגה
ברוח הקשה כיום קרים . (ישעיה כ"ו) ארומי העוצר . ר"ל המלך המושל של אדום כמו זה
יעזר נפמי (שם"א ע') ר"ל ימשל יחשוב לו בבצרה שהז חן לחך תקלום בבצר היס
נמדנר כלרן הפיאר כל"י דחי' (כמסכת מכות י"ב) ג' סעזת עתיד שרו של אדום לשפת פועה

כיה בני כי כמלכות רומח היה כחלה רובס בני
אדום פי' רד"ק (שנדי' ח') ולשן כפייסן סס
כסנרתי לאדום אסער להשחת פס לשן הכ' ולא
חסגר שרדיו כיוס לרה (שנדי' ח' י"ד) שהיו
האלומים הקרויים נאלטס
מסנירים המלטים לכר
רומי וכסי' הרד"ק סס
פי"א ור"ל כסנרתי
למיסוס ומחכו ססי'
מכני אדום ע"י יושבי
לרן אדום שהם לחים
ורעים לישראל (שנדי'
ולפ"ו יתכן לפרש כיד
כמו של יד ומדני הוא
כמו ריב ומחון כלומר
לכסי' פלוח ורפיה :
כבוא מאדום זבח לו
בבצרה . ח חמי כי
לא כחללה נר ללח
מחורבנה של ירוכלים
וכשה קס זה טשל פי'
ככ"ר פ"א כ"ס"מ יחשוב
לו בבצרה (כמסכת י"ב
ח') ג' סעזת עתיד
שרו של אדום לשפת
וח' מהס שפרי מקלס
קלס להסרנר כמוד כסונג
ידות שר של אדום
כול כס"ס וסח סי'ה"ד

בִּיד רֵעִי מִדְּנִי . שֶׁבֶּבֶל
יּוֹם מִמְלָאִים כְּרִיסָם
מֵעַדְנִי . עֲזַרְתּוֹ עִמִּי לְסִמּוֹךְ
אֶת אֲדֹנָי . וְלֹא נִמְשַׁנִּי כָּל
יְמֵי עַדְנִי . כִּי לֹא יִנָּח
לְעֹלָם אֲדֹנָי : בָּבֶל
מֵאֲדוֹם חֲמוֹץ בְּגָרִים . זָבַח
לוֹ בְּבַצְרָה וְטָבַח לוֹ
בְּבוֹגְרִים . וַיִּזְ נִצְחָם
מִלְּבוּשָׁיו לְהֵאָדָּים . (בְּכַחוֹ
הַגָּדוֹל יִבְצוֹר רוּחַ נְגִידִים) .
הִנֵּה פְרוּחַת הַקֶּשֶׁה בְּיוֹם
קָדִים : רְאוּתוֹ כִּי כֵן אֲדוּמֵי
הָעוֹצֵר . יִחְשׁוּב לוֹ בְּבַצְרָה
תִּקְלוֹם כְּבָצֹר . וּמִלְאָךְ
בָּאֵדָם

כיה בני כי כמלכות רומח היה כחלה רובס בני
אדום פי' רד"ק (שנדי' ח') ולשן כפייסן סס
כסנרתי לאדום אסער להשחת פס לשן הכ' ולא
חסגר שרדיו כיוס לרה (שנדי' ח' י"ד) שהיו
האלומים הקרויים נאלטס
מסנירים המלטים לכר
רומי וכסי' הרד"ק סס
פי"א ור"ל כסנרתי
למיסוס ומחכו ססי'
מכני אדום ע"י יושבי
לרן אדום שהם לחים
ורעים לישראל (שנדי'
ולפ"ו יתכן לפרש כיד
כמו של יד ומדני הוא
כמו ריב ומחון כלומר
לכסי' פלוח ורפיה :
כבוא מאדום זבח לו
בבצרה . ח חמי כי
לא כחללה נר ללח
מחורבנה של ירוכלים
וכשה קס זה טשל פי'
ככ"ר פ"א כ"ס"מ יחשוב
לו בבצרה (כמסכת י"ב
ח') ג' סעזת עתיד
שרו של אדום לשפת
וח' מהס שפרי מקלס
קלס להסרנר כמוד כסונג
ידות שר של אדום
כול כס"ס וסח סי'ה"ד
ועליו נאמר כס' (שששים י"ס י"ח) וכי יהיה
איש שאל הוא כינח"ר אשר מראה חכמה וחיפזת

מסניר
רגה"ה

מסניר
רגה"ה

בצרה . ביד רעי סדני ז"ל ביד ריבי ומדני והוא פמ"ה ויהי ריב ומחון ישא (מנקה ח')
ולא נשחתי ז"ל ולא נשחתי כמו ולא נשחתי לנשק (בראשית ל"א) ותרנומו ולא נשחתי ללח דהתס לנחמ
וכס נשחתי . כל ימי עדני . פסיך כהירק . חמוץ בגרים . כסי"ח כמס"ף סת"ס . יחשוב לו בבצרה .
זל

ספת יהודה ומידות ליום השבת פרוז שישנים לח 78

שבראנו לכבודו . שחומר כל הנקרא בשמי
 ולכבודי ברצחתי ונ' (יפיע מ"ג) טבל אום
 טבל סלשום . לכן בכל לב ובכל נפש ובכל
 כבודי ונ' פש"ס ופסנת את כ' טלביך כל
 ונ' לכן וכל נפך וכל
 פלדן (דכריסר) נמליכו
 תיחודו . ר"ל נקבל מלכות
 זלמזוז . ורחמן הוא
 ינדך את עמו בשלום
 פש"ס כ' ינדך את עמו
 בשלום (חלום כ"ט) ידעך
 אל גבור ונ' (יפיע'
 פ' ה') ר"ל על ישראל
 שלום מהקב"ה מקרא
 ידעך אל גבור ונ' :
 ברוך אל עליון . פש"ס
 (טלמית יד)

ברוך אל עליון אשר
 נתן סעודה סל
 פגנת כ' כל המעמד סל
 פש"ס סחין לו פש"ס
 לו וכל פגנת סל
 כמסס . לנפשו פריזם
 משאת . פלהנת כ'
 ככך סילל פנת כוליקס
 מלוי' ונשכיל סמירח פנת
 פדים פכס פחכסר
 פל ולמלל פמו ישראל
 כ' פנתות פיד פס
 נגוליס ונ' ננה כ'פ"פ
 פל כפ"פ וכל פל
 פחד לכמס ונ' ודא
 ידוע לציון . אל ונד
 נחיס

**שְׁנַקְרָא עֲרֵינוּ : בְּרוּךְ הוּא
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאנוּ לְקַבְּלוֹ .
 לְהַלְלוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ וּלְסַפְּרוֹ
 הוֹדוֹ . סְגַל אִם גָּבַר
 עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ . לְכֵן בְּכַל
 לֵב וּבְכַל נֶפֶשׁ וּבְכַל
 מְאוֹדוֹ . נִמְלִיכֵנוּ וְנִיחַדֵנוּ :**
 (מכב חסדים כסס כמקרה למד כלן ד'
 מלך ב' סמס) . **שְׁהַשְׁלוֹם שְׁלוֹ
 יְשִׁים עָלֵינוּ בְּרִכָּה וְשְׁלוֹם .
 מְשַׁמְּאֵל וּמִיָּמִין עַל**

**יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם . הֲרַחֵם הוּא יְבָרֵךְ אֶת
 עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם . וַיִּזְכֵּנוּ לְרֵאוֹת בָּנִים וּבָנֵי
 בָּנִים עוֹמְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת עַל
 יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם . יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר אָבִי עַד
 שֶׁר שְׁלוֹם :**

שם מהכד זס סומר סול ברוך וסס כחוללת התרומת כרלזי וססנת
 ברוך חוק . וססס פל ססקל ינד ולרנפ חטעות מרלסו לסס" :

**בְּרוּךְ אֵל עֲלִיוֹן אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה . לְנַפְשֵׁנוּ
 פְּרִיזִים . מְשַׁמְּאֵת וְאַנְתָּה . וְהוּא יְדֹרֵשׁ
 לְצִיּוֹן . עֵיר הַבְּדֻחָה . עַד אָנֹכָה תִּנְיִיזֵן . נֶפֶשׁ**
 נאנחה

הצד"ח
 לצפשו פריזן כלל ולל פדיוס . משאת
 ככ"ן כ'פין כלל :
 הצד"ח
 וכנס חסס סומר חמססו כל סרו וסרו
 יס כ' ד' כחיס ונ' כחיס ורלסכס
 חססרו נסרוח כולותו כפ"ס וססנר"ס כפ"ס
 כמלכ"י
 וססס פריסו פל סרו וסרו סול פסיס כלססות וסו אלסר סרו וסרו סססר סכס :

פרדסי שושנים זמירות ליום השבת ספר יהודה

בהיכם להציוח ברבה כדלי' נמד' שלמה המלך
 פ"ה אמר הריני מנקש בוח של מלך והכל בכלל
 ואמסר ליהר שהוא ג"כ לשון עמי שיהר אדם
 להגיה בכרכס אל ביתו היינו הגוף שלא למלאות
 כריסו ח"ו ולומר שהוא
 טוג שבת רק להסחף
 שלחו כמעט אוכל
 קיפסא ופתוך במפיו
 ושי"ז יוכל לשמוח ולא
 ישאר כאלן דתם פ"י
 חבילה כגסה. את
 עמו לשבות און
 מלשון פשה אונס לתורה
 וכו' לשון גדר ושיג
 כי נדך סהמ להגדר
 ח"ט כשהכל ופשה
 ונכסוח שיה' ניכר
 שהוא מעס ה'. ואשרי
 כל חוכי להשלוחי
 כפל-לשאר פס"י פ"ט
 טהקדמת ען שיש כנס
 סאריו"ל שיש ב' מיני
 יהודים אשר בריחם כעולם

להשי"ח על שהיה כחמי בגלות הנדס תשכוד
 ארבע מלכיות ועתה חיוסף בנה ונרצה להשי"ח
 רשי נתן לנו מנוחה מכל השמים ומקס לכבד"ה
 שידרש ליון ויקבן גליחיהו ועי' כומר שלאי זה

**נְאֻחָה: הַשׁוֹמֵר שֶׁבֶת
 הַבֵּן עִם הַבַּת. לְאֵל
 יִרְצוּ בְּמִנְחָה עַל מַחְבֵּת:
 רֹכֵב בְּעֵרְבוֹת. מֶלֶךְ
 עוֹלָמִים. אֵת עַמּוֹ לְשִׁבוֹת.
 אֵין בְּנֵעִימִים. בְּמֵאֲכָרֵי
 עֵרְבוֹת. בְּמִינֵי מְטַעֲמִים.
 בְּמִלְבוּשֵׁי כְבוֹד וְזָבַח
 מִשְׁפָּחָה: הַשׁוֹמֵר וְאֲשֶׁרֵי
 כָּל חֻכָּה. לְתַשְׁלוּמֵי כֶּפֶל.
 מֵאֵת כָּל סוּכָה. שׁוֹכֵן**

בערפל

בתגלת ההנחיות הבן עם
 הבת. עש"ה אחת ונדק
 וביך (שמות כ'). בבגדה
 על החבת. עש"ה וזה
 מנחה כל מנחה קדשק
 (י"קרא ו') רוכב בערבות
 הקב"ה שהיא בזמן כשפוס
 ופ"ה סילי לרוכב בערבות
 (תהלים ס"ה) ועי' הרה"ק
 כמו שהזכיר המלך הנהנה
 קי האל יח' מנחה
 בגלגל. און בנעמיים.
 כמו וואן והקר (קהל)
 י"כ) זבח בששורה (ש"ה)
 כ"ו) ו"ל הקב"ה נה לאחז
 לשבות בנתימים כמלכיות
 מחוקים וכמלכותי כבוד
 כמו יום זכר. משנה
 שהי' מנהגם לשבות

זכוי שלמים ל"י משנה יום כשנה וזיתו יום
 ששיתו יו"ט. ואשרי כל חוכה לתשלומי
 כפל. ר"ל שמוציא הולאת שבת והמרו"ל כל
 משנה שנת כפל להם משנה ושי' שפר כסול
 ומחכה שהשי"ח יבלס. לו כפל כפליים. סאת כל
 סוכה. השי"ח שהוא רואה את כפל סוכה לשון
 ראי' כמ"ש הו"ל (במגילה) יסכה ש צרה ולמה
 נקרא שמה יסכה לשי שהיתה סוכה נראה"ק שובן
 בערפל

זכוי שלמים ל"י משנה יום כשנה וזיתו יום
 ששיתו יו"ט. ואשרי כל חוכה לתשלומי
 כפל. ר"ל שמוציא הולאת שבת והמרו"ל כל
 משנה שנת כפל להם משנה ושי' שפר כסול
 ומחכה שהשי"ח יבלס. לו כפל כפליים. סאת כל
 סוכה. השי"ח שהוא רואה את כפל סוכה לשון
 ראי' כמ"ש הו"ל (במגילה) יסכה ש צרה ולמה
 נקרא שמה יסכה לשי שהיתה סוכה נראה"ק שובן
 בערפל

היה כשכילה א' מתחיל לשילה בנק דישתמודשין
 ל"י בייט שלא יתשוב בזה מהשנה ובלא ידבר שום
 דבור ובלא ימסר שום פשיה כ"א כחופן שימלא
 מקום להשי"ח ואלשר ידבק באמת לאמתו אזי
 יהיה נלמד והקצר אהו עמו כלומר אליו אהבת
 ה' לדעה בכל דרכיו וזה העיקר נחת רוח במנחה
 הקב"ה לקבל מצדיותיו שידע כל פעול כי אתה
 פעלתו ויבין ונו'. והיחוד הב' מעילא לתתא כדי
 להטיב לכריחתו כי זה כל בחי' היחוד הלו
 להתטיך מאור פני מלך מתי' החיים ששע אור
 צבני חיי ומורי ממולא דכל חוקי כ"י תליין. וזה אשרי כל חוכה
 השלמות ט' ואלו כנקל יוכל להשלים חלומי כפל הייט הב' יהודים הנ"ל:

הנה"ה

במאבלי עירבה ל"ל במחלות פרטת כי פדיות לשון נקיות רבות ע"כ נס המתינות ל"ל נו"ח
 תי"ז כמו מחלית אחרות ואם האמתך לשון רבים לזכרים אונס המתינות יבת כלשון זכרים רבים
 כמו מאכלים אחרים. ואשרי כל חוכי ל"ל מוסה כי הוא לשון יחיד אמנם חוכי הוא סמוך לרבים
 וספר הנסמך ואף גם שכל התרועה הזה מדבר כלשון יחיד. סאת כל חוכי ל"ל סוכה כי סוכה סוף
 פשינות

מסח זמירות ליום השבת יחדח לט זז

בשפיל. שנאמר ה' אמר לשכח נשפיל (מלכים
 ט'). בוד ובשפיל. כמו בערבה נא ובשפיל
 (דברים ט') ור"ל שזכה לו נאלה נא ובקפנה
 וע"ל צומר מכ ידיות כפי' ד"ה נאלה יעקב
 ירם. נאלה תם
 מנחה אהס לשן
 סלה כמו כי לא נאלה
 עד פנה אל המססה
 ולא נאלה (סס י"ב)
 בשמש לו גזזה נאלה
 ומססה סס צוריס ל
 כסס אמר חיה מלשן
 סס ורחה כסס פניו
 (שמות כ"ט) כל שומר
 שבת פס"ה כל שומר
 שנה מאלו (ישעיה ל"ז)
 הן הכשר חבת קודש
 גורלו. נקס לאלו
 דנמרה הכת הקודש
 מכשרתו (חלק ל"ז)
 וכמה מקומות מש"ס
 ור"ל שפלה בגורל
 ומכשר לקבל ע"ככת
 בקודש כח"ס והערת
 את השבת כי קודש הוא
 לכס (שמות ל"ט) ואם
 יצא חובת היום או
 אשר לו ואל אל
 ארון סחוללו יצרו
 כמו ומשכח אל מסולק
 (דברים ל"ו). מנחה
 היא שלוחה (כרמית
 ל"ב) ור"ל כפי הוא
 פסחה פלוסה להי"ת.

לחמישים. יצאל סס
 כולכיס נחמיסות כוד
 הלזיס מלסן סנ"י
 (סנכודין כ"ט כ"י) ססס
 לכולס ולו סלסס
 ופרש"י סכסינ כולסו
 כוד סלסס ולו סלסס.
 על ראס יוד. לטן
 ולרס הנקפ כידך (דברים
 י"ד) וחדו גם נחל
 מלסן סמסוד סכ
 כסניסית רח סכסיס
 טח סיסט (סניסית
 סוף ס' סמרון) וכן
 כסרקי חכח פרק ג' כל
 סחה כנריות טח סיסס
 חס במקוס טח סיסס.
 זכור את יום השבת
 (שמות כ') קרס כי
 יח. כפי סל סלס
 ססן כי נכס קרס
 ומלסן רכס קרס
 (ספול ס' כ') כוד ער
 ראשו פס"ס ס כוד
 חלקו סל רכס (סמסוד
 י') כחם למסוח לטן
 גדלס פס"ס למסס
 כס (שמות כ"ט) וסרס"י
 לכמגל כס סיס ססס
 לטן

בְּשַׁפֵּל. נְחֵלָה לֹו יִזְכָּה.
בְּדֹר וּבְשַׁפֵּל. נְחֵלָה
וּמְנוּחָה. כְּשֹׁמֵשׁ לֹו זְרָחָה:
הַשּׁוֹמֵר כָּד שׁוֹמֵר יוֹם שַׁבָּת
כְּדָת מְחַלְלוֹ. הֵן הַבְּשֵׁר
חֲבַת קִדְשׁ גּוֹרְלוֹ. וְאִם
יֵצֵא חֲבַת הַיּוֹם אֲשֶׁרִי
לֹו. אֵל אֵל אֲדוֹן מְחַלְלוֹ.
כְּנִחָה הִיא שְׁלוּחָה: הַשּׁוֹמֵר
חֲמִידַת הַיָּמִים. קָרָא אֱלֹוִי
צֹוֹר. וְאֲשֶׁרִי לְתַמִּימִים.
אִם יִהְיֶה נְצוֹר. כְּתֹר
הַלְוִמִים. עַל רֵאשִׁים יְצוֹר.
צוֹר הָעוֹלָמִים. רוּחוֹ כָם
נָחָה: הַשּׁוֹמֵר זְכוֹר אֵת יוֹם
הַשַּׁבָּת לְקִדְשׁוֹ. קָרְנוּ כִי
גְּבָהָה נְצוֹר עַל רֵאשׁוֹ. עַל
כֵּן יִתֵּן הָאֲדָם לְנַפְשׁוֹ. עֲנֵג
וְגַם שְׂמָחָה בְּדָם לְמִשְׁחָה:

הגה"ה

פמיסות לרכיס ומסמס קלח סירוף לזה מלילה. בוד ובשפיל. כוד כודסחין כ"ס שוא"י פלסס"יס
 קרס סוחיות כמ"ף הוא מקוס ש"ס נח ס"ב יכ"ס כמסקל סל כטן. נחלה ומנחה. ום סססס
 כ"ל כוד מחללו. ס"ס צנירי וע"ל צומר כל מקדס סניסי כנחוח. ואם יצא. ז"ל ית סריר
 נקמ"ן. אל ארון סחוללו. ז"ל לאל והלמ"ד כסו"ח. צוד העולמיס. כ"ל. זכור את יום
 השבת. כ שבת כ"ל. להקרישו. כ"ל ולו יכח המסקל סל נקן. כרם למסוח. ז"ל ססס לו
 למסס

לשון שררה כמו לך נתתם למשנה . קודש הוא לכם . פש"ס ובמרחם את כשנת כי קודש
כוא לכם (שס ל"ט) שבת ופולחנה . שנקראת כלה מלכתה . אל תוך בתיכם להגיד ברכה פש"ס
להניח ברכה אל ביתך (יחזקאל מ"ד) לא תעשו מלאכה בניכם וכנחתיכם עבד וגם שטח
פש"ס לא תעשה כל מלאכה אתה ונער ונערך עבדך ואמתך (שמות כ') :

יום זה מכובד . יום
שנת מטנד מכל
ימים כמאל במשחה
בכמות נקי' כח"ה וכבדו
לקדוש ה' מכובד ואי
לוא דמסתנוא הייתי
טרם מקודש . כי זו שבת
צור עולמים . פש"ס
יבנד אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי
זו שנת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות
(בראשית כ'). ששת
ימים העשה מלאכתך .
פש"ס שנת ימים מעבוד
ומשית כל מלאכתך ויום
השביעי שבת לה' אלהיך
לא תעשה כל מלאכה
(שמות כ') כי כל עשה
שנת ימים . בשנת ימים
ופש"ס לי שנת ימים
פשה ה' את השמים ואת
הארץ (שס ל"ח) ובשביעי
נח . ראשון הוא
למקראי קודש . יום
שנת הוא ראשון בפרשת
המועדים שנקראו מקראי קודש על שתי להם יבצעו תמימים
יהחכו כמו יתר ידו ויכלעני (איוב ו') ושי' הרד"ק יחזור אותו להתייטת
חכול

השומר קדש היא לכם שבת המלכה . אל
תוך בתיכם . להגיד ברכה . בכל
מושבתיכם . לא תעשו מלאכה . בניכם
ובנותיכם . עבד וגם שפחה : השומר
שבת הבן עם הבת . לא ירצו במנחה
על מחבת :

הזמר הזה שס מחברו ישראל ומתם שמו בחילות הארצות בראשי התייטת
ונעשה כל משקל לשמונה חסמות בכל חלק וחלק מן הארץ :

יום זה מכבד מכל הימים . כי בו שבת
צור עולמים . ששת ימים תעשה
מלאכתך . ויום השביעי לא תהיה . שבת
לא תעשה בו מלאכה . פי כל עשה
ששת ימים : יום זה ראשון הוא
למקראי קודש . יום שבתון יום שבת
קדש . על פן כל איש ביינו יקדיש .
על שתי לחם יבצעו תמימים :

יום
שנת הוא ראשון בפרשת
המועדים שנקראו מקראי קודש על שתי להם יבצעו תמימים
יהחכו כמו יתר ידו ויכלעני (איוב ו') ושי' הרד"ק יחזור אותו להתייטת
חכול

הגה"ח

למשה ואז יבא המשקל על גבון . קודש הוא
לכם . ז"ל היא . בניכם ובנותיכם . ז"ל בניכם
בתיכם ואז יבא המשקל ע"ג :
ששת ימים העשה מלאכה . כז"ל ולא מלאכתך
יום שבתון שבת קודש . כז"ל ולא יום שנת
קודש . יבצעו . ז"ל יכלעני הו"ד כש"ח והבי"ח כשה
לשון שתייטה והוא מניין פעל הדגש כי לא מליני נחן כלש כפנין הקל וגם הוא לבון יסיד וקאי על כל ליה
חכול

הערה

וככה משפט הזמר הזה ומעשה הכח
הראשון נחלק על כ' חלקים ומשם חילק כל
חרוז וחרוז נחלק לז' חלקים והג' חלקים ראשונים
בהריוס כאלה והחלק הרביעי מכל חרות וחרוז
מסיים במ"ס יו"ד מ"ס וכין כל חרות וחרוז יום זה .
יום
שנת הוא ראשון בפרשת
המועדים שנקראו מקראי קודש על שתי להם יבצעו תמימים
יהחכו כמו יתר ידו ויכלעני (איוב ו') ושי' הרד"ק יחזור אותו להתייטת
חכול

מנה יחידה זמירות ליום השבת טרז שושנים מ 79

אכול משמנים שמה מסתקים עש"ה לנו
 פכל משמנים ושמו ממתקים (נחמיה ה') בנר
 ללבוש עש"ה וכד ללבוש (בראשית כ"ח) ולדום
 חקים עש"ה סודיפי לחם חקי (משלי ל')

לא תחמר כל בו
 עש"ה לא תחמר כל בה
 (דברים ה') ואכלת
 ושבעת וברכת את ה'
 אלוהך (שם) כי ברכת
 פכל העמים עש"ה
 ברוך תהיה מכל העמים
 (שם י') השמים
 מספרים כבודו עש"ה
 בעמים מספרים כבוד אל
 (חלילים י"ט) וגם הארץ
 מלאה חסדו. מחסדו
 עש"ה חסד ה' מלאה
 הארץ (שם ל"ג) ראו כי
 כל אלה עשתה ידו
 עש"ה זאת כל חלם
 ידי עשה (ישעיה ס"ז)
 כי הוא הצוד פעלו
 תמים. על שם הכבוד הנור
 תמים פעלו (דברים ל"ב):
 יום יצרתו אין רוח
 לשבת זכרו ברוח
 הניחוח. זכרו ליום
 השבת יפלה ברוח הניחוח
 של קומץ מן המנה שנקרא
 לזכרה לשון זכרון עש"ה
 ובריס הכין מן המנה את לזכרה ופקידו המזבח לשה רוח טהור לה' (ויקרא כ') יונה מצאה בו כבוד
 יונה

יום זה אכול משמנים שמה
 ממתקים. פי אל יהין לקל
 בו דבקים. פגד ללבוש
 לחם חקים. פשר ודגים
 וכל מטעמים: יום זה לא
 תחמר כל בו ואכלת
 ושבעת. וברכת את ה'
 אלהיך אשר אהבת. פי
 ברכת מכל העמים: יום זה השמים
 מספרים כבודו. וגם הארץ מלאה חסדו.
 ראו כי כל (אלה) עשתה ידו. פי הוא
 הצוד פעלו תמים: יום זה מבבד מכל
 הימים. פי בו שבת צור עולמים:

זה הזמר שם מהגרו יהודה ותחם כמו כהנאלת ההרונות כר"ח ועשה על
 משקל ח' תנועות ככל חלק (*):

יום שבתון אין לשבות. זכרו פריח
 הניחוח: יונה מצאה בו מנחת.

ועשה
 ובריס הכין מן המנה את לזכרה ופקידו המזבח לשה רוח טהור לה' (ויקרא כ') יונה מצאה בו כבוד
 יונה

הגה"ח
 אכול משמנים. יחד במקום תנופה. וברכה.
 וא"י מלאסו"ס קודם הבי"ח מקום שו"א נח כשו
 סודשתיך והגה כחלק השני מן ההרוז כוכ חין
 ט כ"ל ו' תנועות וכחלק השלישי מן חרוז זה
 ית ט פשרת תנועות עכ"ז לא חש התומר בעטר
 פנ' חלקים חלו הם פסוק אחד כאשר תראה מתוך
 הפירוט וכין הכל יש בו ששה עשר תנועות. ביבל העמים. ז"ל עמים ואזיכח המשקל של נכון. וגם
 הארץ. יחד במקום תנופה. כי כל אלה. ז"ל כל חלם וחל המשקל על נכון:

הערה
 זככה משפט הזמר ומשפחו. המרוז הראשון
 נחלק לב' חלקים וששם וחילך כל חרוז והרוז
 נחלק לד' חלקים. והג' חלקים הראשונים נהרזים
 כאלהד וכחלק הד' מכל חרוז הוא לשון פסוק
 אחד ומסיים בלוח ח ולפניו תנועת חולס ולתמר
 כל חרוז יונה מלאה זכו':

פרד שבעים זמירות ליום השבת ספר יהוח

יונה שלם גם מהצדדים כיום שבועי דחייב ולא מלאה היונה מטחונג' ויאל עוד שבעת ימים אחריס ונו' ותכל אליו היונה והנה פלה זית פרף נפיה (בראשי' מ') משמע שביום השביעי מלאה מטח מטח

לכבדן בשנת עולמים שהחזקים והשנים אשר מטו בני קדם הדקים ושנים מלאים מטו כאשר יראה פין הרזאה (בראשי' ז' י"א) שכי"ו וירמסון ירד התבול שהא יוש' ד' כה"ש פ"פ בפלס סוס ר"ל

כעלם סיוס שנתנו פמלוחות פ"י שה"ד וסס (בראשי' ח' ד') פטאר שביעה גם פל פרי ארדס כ"י בניסן פ"י ייבן זה למלא שוס ד' חדר התל התבול לירד הוז ממניק ההודס וממנין הכנה וכלמר י"ו פרמסון ה"י כוס ד' ה"י יוס א' כסליו כוס ד' יוס א' שבת כוס ו' יוס א' ככס יוס א' ה"ח ארד יוס ג' ר"ח כסן כוס ב' ר"ח איר כוס ד' ר"ח סיון כוס כ' ר"ח תמוז כוס ד' ר"ח אב כוס ו' פסיה נ"ג שהוא כוס שלוחת היסס כוס א' ובלג

ושם ינוחו יגיעי כח: היום נכבד לבני אמונים. זהירים לשמרו אבות ובנים. תקוק בשני לחות אבנים. מרוב אונים ואפיץ כח: יונה ובאו כלם בברית יחד. נעשה ונשמע אמרו באחד. ופתחו וענו יי אחד. ברוך הבאתן ליעף כח: יתה דבר בקדשו בדר הפור. יום השביעי זכור ושמור. וכל פקודיו יחד

כעלם סיוס שנתנו פמלוחות פ"י שה"ד וסס (בראשי' ח' ד') פטאר שביעה גם פל פרי ארדס כ"י בניסן פ"י ייבן זה למלא שוס ד' חדר התל התבול לירד הוז ממניק ההודס וממנין הכנה וכלמר י"ו פרמסון ה"י כוס ד' ה"י יוס א' כסליו כוס ד' יוס א' שבת כוס ו' יוס א' ככס יוס א' ה"ח ארד יוס ג' ר"ח כסן כוס ב' ר"ח איר כוס ד' ר"ח סיון כוס כ' ר"ח תמוז כוס ד' ר"ח אב כוס ו' פסיה נ"ג שהוא כוס שלוחת היסס כוס א' ובלג

חוקק בשני לחות אבנים. ר"ל חקוק על הלוחות מהקב"ה על שני לוחות אבנים כפ"ס וזור אח יוס בשנת לקדשו (שמות כ'). כרוב אונים ואפיץ כח. (ישעי' מ') שהוא רוב אונים ונו'. ובאו כלם בברית יחד. על הר סיני. נעשה ונשמע אמרו באחד: דכ' ויקח ספר הברית ויקרא כלווי השם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע ונו' וסתחו סיסם בשעה שאמר יעקב אבינו שמע ישראל וענו ה' אחד. צייקן ליעף כח. (ישעי' מ'). דבר בקדשו בדר הפור זה הר סיני שמע ישראל וכל פקודיו

שששת של ימים בלה את היונה בשלות הרמסון כחייב ולא מלאה היונה מטח מכלל דכקשה משהה וכפסס הכ' מלאה מטחם ובראה לנה כי מלאה מטחם ורזיה כי פלה זית פרף פרב וכפסס כ' כהיב ולא יהשה טוב אליו עוד מפני שמלאה מטחם. נעשה ונשמע אמרו באחד. ופרהחו רכנו ה' אחד. לכחודה קשה וכי פסוס שמו"ג אחרו כאל' פתחו ופנו ה' אחד איך שיך נו לא חבל יוכן ש"ד שחמוז חול' (נדריס י"א ככ"ר וכח"פ פ"כ וכפפרי החוינו ספ"ו) מנין שלא יאמר פדס לה' קרבן אלא קרבן לה'. ופהני הספס

הגה"ה

ושם ינוחו. יחד במקום חנוכה. אבות ובנים ואלו מלאשו"ט במקום ש"א והוא יחד במקום חנוכה וכן ופרהחו רכנו ה' אחד. ברוך דנקקן ליעף כח. ל"ל טהון בלא ה"א ולמ"ד ליעף ככ"א ויכס"ג. בדר הפור. הכי"ת וכה"ל: חקמ"ן. וכל פקודיו. יחד במקום הטעה והה"א כהירק. ולכך

ספר יהודה ומידות ליום השבת פירוש שישיים מא 81

שחם כשילמד חזקת ה' קדש שילמד קרבן ימות
ונמלא שכוליו ש"ס לכעלה כ"ו עתה חבל בעת
מספר הר סיני מנ"ו שסמוך וזהו המה והמש
מזהה לול מהם שבה נודרך תומרם ורלו רח"י
מוחשת שכלל אמרו נעשה

ונשמע כחוד מה שלח
ככה נז"ל לאמרו באר
ומרים פ"ב שער היו לה
לפתוח ל' אחד :

**יְחַד לְגִמּוֹר . חֻזַּק מְתַנִּים
וְאִמְצָן כַּח : יוֹתֵה הָעַם אֲשֶׁר
נָע כְּצֹאן טָעָה . יִזְכּוֹר
לְפַקְדוֹ בְּרִית וְשָׁבוּעָה . לְכֹל יַעֲבֹר
בָּם מִקְרָה רָעָה . כִּי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ עַל
מִי נָתַתָּ : יִזְנֶה מְצִיָּאָה בּוֹ מְנוּחַ . וְשֵׁם
יְנוּחוּ יִגְיַעִי כַח :**

כחב בסוף סי' לשון לשוים שם סוד כולו בקמת הראב"ע ומתם שמו מספר
כ"ו וז"ל במחלות כמדות בולטו נאמרו אברוחם ומשכס על כשקל
שמי פמלות וחד וסמי מבשות בולת ושמי מטיטום וימנ ומטפס כשנר
(ומנל כשפור ויסרי *) :

**כִּי אֲשֶׁמְרָה שֶׁבֶת אֵל יִשְׁמְרֵנִי . אֹת
הִיא לְעוֹלָמִי עַד בְּיָנִי וּבְיָנִי : אֲסוֹר
מִצֵּא חַפֵּץ . עֲשׂוֹת דְּרָכִים . גַּם מִלְּדַבֵּר**

כ"ס פ"י כל המשמר שבת ככלתה הפי' שובד פ"ו באטם תומלין לו שנת' אשרי אטם וכו' לו"ס
כי לשמרה שבת וכו' . אחת היא לעולמי עד בינו וביני . פש"ה ביני ובין בני ישראל אחת
פיה לטולם (שמות ל"ט י"ז) . אסור מצוא חפץ מעשות דרכים . פש"ה אם תשוב משבת
רנך ששח סטליך וכו' וכדוהו מעשות דרכך ממנול סטליך ודכר דכר (ישעיה נ"ח) פ"ל כומר
מה ידידות כפי' כד"ס חפניך . גם מלדבר בו דברי צרכים . דברי תבטנות הפי' אם פכרן
אם פריין שבר הסעלים חללו ופי' כש"ע לו"ס פוי' ש"ו ונקס לשנל לרכים שהוא לשון
גמרן

פשוטו יחד לגמור . להללים כמו כי יגמר
כעדי וכו' (הללים קל"ח) חזק מתנים ואמץ
כח . (נחום ל') כצאן טעה . פש"ה כלנו כללן
חשט (ישעיה נ"ג) וז"ל שהם בגלות יזכור
לפקודו למו בריה
ושבעת שבעת הקב"ה
שנ"ו כי מי נס ולא
לי לפר שכפתי פעטור
שי נס על הארץ כן
כשכפתי מקטף פליך כי
כפתי ימננו וכו' וזכרית
שכפתי לך תפוס (שם
נ"ד) וז"ל יזכור הקב"ה
לפקודו למו בריה ושכפתי
שכפתי על לקטף שר .
ולכל יעבור גם סקרה
רעה . כמו שכפתי על
כי נח :

כי אשמרה שבת אל
ישמרני . לוי שקולה
שבת כנגד כל מלות
פמ"ס ואל הר סיני
ידעו וחתן לעמך תורה
ומלת ואל שבת קדשך
כדעת להם (נחמיה ס')
וחי' כגמ' שבת אר"ס

הקדמה

(*) וככה פשטו הומר סוה ומכפתי כריו
הראשון יש בית אחד יתכס ייילך
יש ככל חריו והריו ה' כמים וכו' כמים חלפיים
נחמ"ס כחוד והכית הד' מכל חריו והריו חלפיים
באומות ל' ובין כל חריו והריו אית ה"ה יכו"ס

הגה"ה

ואמץ כח . ל"ל חפץ כלל וכו' . חזק מתנים .
כפי"ה בסוף פת"ס ואל יתל במקום חנופה
וה"ג"י . כצאן טעה . הכ"ף כפת"ח ולא כש"ח .
בברית ושבועה . ל"ל ברית ויהי"ג ונס מוכח
שה פלמו סמדכר כללן נסחר כמ"ס יזכור
לפקודו וכן כל לשון הומר הוס כללן כש"ר נגד

פרד' שושנים זמירות ליום השבת סנה יהודה 82

המתאבלים בו אחד נסוגים. לפעם הכוחות
באש"ל ואל למה שלמרו דתפניתים
עכס פודנק כטור שנת חסה לוחס לפניהם
סל תפנית ע"כ שאל להיות לשנת מאפרין
התפנית לאחד השנת ח"ס

כתיבן כמתאבלים בו
ר"ל להתענות בו כשכיל
הכלל אחור נסוגים פד
לאחד השנת:

בּוֹ דְבָרֵי צְרָכִים. דְּבָרֵי
סְחֹרָה אִתָּה דְבָרֵי מְלָכִים.
אֶהְיֶה בְּתוֹרַת אֵל
וְתַחֲבַמְנִי: אֹת הִיא בּוֹ אֶמְצֵא תָמִיד נַפְשִׁי
לְנַפְשִׁי. הִנֵּה לְדוֹר רֵאשׁוֹן נָתַן קְרוֹשֵׁי
מִזֵּפֶת בְּתֵת לָחֶם מִשְׁנֵה בִשְׁשִׁי. בָּבָה
בְּכָל שְׁשִׁי יִכְפִּיל מְזוֹנִי: אֹת הִיא רָשָׁם
בְּדַת הַיּוֹם חוֹק אֵל סִגְנוֹ בּוֹ לְעֶרְוֶה
לָחֶם תָּמִיד לְפָנָיו. גַּם לְהַתְעַנּוֹת בּוֹ
עַל פִּי גְבוּנָיו. אָסוּר לְבַד מִיּוֹם כְּפֹר
עֲוֹנִי: אֹת הִיא הוּא יוֹם מְכָבֵד הוּא יוֹם
תְּעַנּוּגִים. לָחֶם וַיֵּין טוֹב בְּשֶׁר וְדָגִים.
דְּמֵת־אֲבָלִים בּוֹ אַחֲזֹר נְסוּגִים. כִּי יוֹם
מְכָבֵד וַיִּשְׁמַחְנִי: אֹת הִיא מְחַל מְלֹאכָה

כה ופי' בא"פ אש"ס
פי' הג"ל. אהנה בתורת
אל. לשון וכתורתו יהאס
(תהלים ס'). ותחבמני.
כי התורה מחכימת
סחי שנה' עזות פי'
מאמנס מתחמת ספי
(סס י"ס). בו בשנת
נפש לנפש מרטע
לנפשי כמו וינסע כן
למתן (שמד כ"ג) קרוש
שאל קדוש יפקנ (יפי'
כ"ס) וקדוש יארל.
סוסת. אה על השנת
בששי. כוס השבי נתן
להס מן כסול. יכפיל
כזוני. שיהיה לי סונג
שנת והאל לשון חסלה.
רשם בדת האל.
(ויקרא כ"ד ח') חוק
אל סגניו. לשון שרש
וע"ל בזמר מה יפיה כפי'
צד"ס היות והסגנים

(נמסיה ל') בו כיום השנת לערוך לחם פנים בפניו. לפניו כמו ויוליאך בפניו (דברים ח')
ואפסד שהטעם האמתית היא לפניו ור"ל שנה חוק לכהיס לפרוך בשנת להס פנים לפניו. ע"כ
לענות בו ע"פ נבונת אסור. וכו' תפנית שכול מדרבנן שנקראו נבונים אסור להתענות בו פי'
פ"ק לשנת חת מיו"כ שהוא מלאורייתא. הוא יום מכובד כמלבושים ויין ולחם ובשר ודגים.
אחור נסוגים. עכ"ה נסוגים אחור (ישעיה מ"ו) ור"ל שעזרים פכירה. כי יום שמחות הוא.
יאנקס מתן שהשכחני. מחל מלאכה בו. לשון חילול כמו כי מחל לזנות (ויקרא כ"א)
פירש"י

הגח"ה

אל ישארני. יש מרני כג"ל. בינו וביני וא"ו מלאט"ס קודם הכי"ת מקום הא"ס. עשות
דרכים. ג"ל משמות דרכים ויהע"נ. גם לרבר בו דברי צרכים מל"ג בו כג"ל ויכע"ג ותחבמני.
חם כמי כג"ל. בו אמצא תמיד. כו' " סְחֹרָה כג"ל. משנה בששי. הכי"ת בא"ס ויכע"ג לערוך.
כג"ל. בפניו. פי' כפי' על בן להתענות. ג"ל לענות בו ויהע"ג. יום תענובים. ח פנונים כג"ל
המתאבלים בו. הם תאבלים כג"ל. ותשכחני והס מהני כג"ל והא"ו במלאט"ס. מחל מלאכה

צדק כשהחלל ס"י וזו ור"ל מי שמהלל שבת ועושה מלאכה ט בופו להברית סייכ כח אלו כל המוסר זה מלאכה וזכרונה הנפש הדין מקרב עמיה (שמת ל"ח). בבורית. לזק סג וכו' סג"כ אם תכבדי בנחך וחרכי לך צורית (ירמיה ב') ואתפללה וכו'. הוא הקב"ה יעני כהאלו שפרו שברעותי. פג"כ אך את שבתותי השמרו והנה המומר כאלו פדנר כפד הקב"ה כפד שבתותי. למען

בו סופו להברית. על פן אבבם בו קבי בבורית. ואתפללה אל אל ערבית ושתרית מוסר וגם מנתה הוא יעני: אות היא לעולמי עד בינו וביני:

תינקו ושבעתם. (ישעי' ס"ז). מזיו ברכותי. הוא לזק זכר ועי' ככנסת. אל הכנותה כי באתם. פג"כ כי לא באתם פד פתה אל המטתה (דברים י"ב). ולזו עלי בני. פלישגל דנמ' ס"ב דכ"ה דפ"ו אמר הקב"ה לישראל בני לזו עלי וכו' וע"ל כוזר יום שבת כפי' כד"כ ואם לזה. שבת היום לה'. (שמות ס"ז). לעמל. ל' יניפה כמו נפש פכל ממלה ל' (פסלי ס"ז). קראו דוד. לזק חושש כמו וקראתם דוד (ויקרא כ"ט) ור"ל לפתל כל השנות קראו חושש. אשה אל אדמותה לצוד. (כ"ט י"ח) ור"ל ברכה אל ברכה מקושרת. לצוד לזק קפירה כמו וזכה לזק כפסו (בר' מ"ב).

חומר כזה שם מסבדו שלמה וסחם את שמו כלדכס סחוחת סלשסות כסחלס כסחוחות כד"ס וזכרו סלסרון כמיכנס כדלשונס זקק ולל סגסג לזו כמזקל וספוט כוזר ועסכס הנין ספסלס:

שמרו שבתותי. למען תינקו ושבעתם. מזיו ברכותי. אל המנותה פי באתם. וזו עלי בני. ועדנו מעדני. שבת היום ליי: לעמל קראו דוד ונתתי את ברכתי. אשה אל אחותה לצוד. לנדות על יום שבתתי. בגדי שיש עם שני. והתבוננו מזקני. שבת היום ליי: ולו מהרו את המנה. לעשות את דבר אסתר. וחשבו עם הקונה. לשלם אכול והותר. במחו בי אמוני.

ושרו

עם שני. לזק חולפת עני. והתבוננו סוקיני. מכמים שדרשו וכדלחו שלא יזל מלכסך אל שבת כמלכסך כל חול. מהרו את המנה לעשות אח דבר אבחר. פג"כ וילמר המלך מהרו את כמן לפשות אח דבר אסתר (אסתר ד') וכפל כומר הסליף לזק כמן כמיכנס המנה ומנה לזק פסדה כמו וילמרו חיש אל אחי סן הוא (שמות ס"ז) וסירש"י הכנת מחן לעשות את דבר אבחר לאכול ולשחות. וחשבו עם הקונה. המקום שהוא קונה שמים וזרן. לשלם אכול והותר. כי אמר הקב"ה לו עלי ואני פורע. כילה ס"ז כ' וע"ל כומר כד"ה ולא עלי בני ינקס לזק זה פג"כ אכול וזכוס והותר פד לרוב (ד"ה ב' ל"ח) במחו בי אמוני.

שאלם

דגה"ה

בו. ה"כ כהל בנידי. ואתפללה. ואתם לזה כז"ל יהוא"ו ט"א הא יחד כמקיס חטטה. וזו יעני. יעני כז"ל:

קל"ה ג') ולא יושבת. לזמן הכתבה כמו יום
ולילה לא ישנוש (בראשית ה') שבו הודח
ביום שבת. עש"ה שבו היה חסדיו אל ילד
ליש פמקוש ביום הגניעי (שמוס פ"ז). רד"ש

ניו. זה היה הסקדס
כמו נהגו כפוך אל
סה קדש (שס פ"ז)
וע"ס במרטס יומן.
ואל"ס. זה כיכל כמ"ס
ובאל"ס ע"ס כיכל הבית
(יל"ס א' ו'). ואזת
ישע עשה עמי. ששס
עמי חזת אל יושנס
כמו שפסית לגדשן
כמ"ס וילמד ד' אל"ס
לך בסחך זה והושעת
לח ישראל מכף מדין
וגו' וילמד אל"ס כי
לחזי כמה לוי"ס פ"ס
ישראל וגו' וכ' פ"ס
לא מלחתי חן כפיידך
ועשיח לי חזת וגו' וכ'
הסב לחכי פליג לח גיח
בלמד בגודך חס קל
זה"ו וגו' (שופטים ו')
והוא עש"ה עשה עמי
לוח לפונכ (האל"ס פ"ז).

גשע שורק. ומחש
והוא הגסן המוכסר
ור"ל לבית יבודה נסע כסו
שורק והוא עש"ה ויעשה
שורק (ישעיה ה').
ברוך ברמי. הוא
ישראל כמ"ס כי כרס ה'
לכחוח בית ישראל וליש
יבודה נסע שפסיע
(שס). שעה שודעת
בני עמי. קבל חסלח
ישראל והוא עש"ה והנה
קול שופת בת עמי

שחמלא לנס לשלם פ"ל כומר זור פסלו חכלט
כד"ה כד"ה כד"ה חמוני. הנה יום געולה. פ"ל
כומר פס ידיח כד"ה וחו פוכו לגחלם וחיחום
לי סגולה (שמות י"ט). לינו ואזר תעבורו. ליע

ושתו יין משכמי. שבת
היום ליי: ולו הנה יום
גאקה. יום שבת אם
תשמרו. והייתם לי סגקה.
לינו ואזר תעבורו. וחו
תהיו לפני. ותמלאו צפוני.
שבת היום ליי: ולו חוק
קריתי אל אלהים עליון.
והשב את נותי. בשמחה
ובהגיון. ישוררו שם רנני.
לוי וכהני. אז התענג על
יי. שבת היום ליי: ולו
עלי בני. ועדנו מעדני.
שבת היום ליי:

וח כומר נעשע על עסקל יחד וכ' חטשות וחד וכ'
חטשות ובכל סחז ופוח ד' סלקים ומחזים כלסד
וחס פמכו רחש ועל סרוב סחס שסו במסלמ ד' סלקי
סחח כרלשו כחיכות ומסלל כמספור ויסרי:

הרור יקרא לבן עם בת.
וינצרכם כמו בבת.
נעים שמכם ולא ישבת.
שבו ונודו ביום שבת:
הרויט נוי ואולמי. ואזת
ישע עשה עמי. נטע שורק
בתוך פרמי. שעה שועת

בשבת ואזר השבת תעבורו
פ"ל"ה ותפסר כרנכ.
וחהיו לפני ותמלאו
צפוני. מן רכ סוכן
כאן פחי והוא עש"ה
והסוך חסלח כעס (הסל'
י"ז). וענינו לזן הסמר.
חשק קריתי. זה לזן סגל'
מה לזן קרית שועדנו
(ישע' ל"ג). והשב את
גודי. זה ירושלים סגל'
פינד תרלנה ירושלים
סכסלח (שס). וברגיון.
ככלי זמר כמו פלי
סניח ככנור (חבל"ס ל"ב)
וע"ס שס כרד"ק הוא
ששס השיר בחמסס חוח
פל ככנור ישוררו
שם רנני. ככהמ"ק
ישוררו השיר ואו
תזענג על ה'. (ישעיה
ל"ח):

הרור יקרא. דוד לזון
חוסס וע"ל כומר
שפרו שכהותי כפי' כד"ה
קרא דוד. לבן עם
בת. עש"ה חנה ונגן
מסך (שמות כ'). וינצרכם
כסד בכה. טגע ככה
פ"ס (זכריה ג') פ"ל
רד"ק חיכון פ"ט וע"ל
כומר פה ישח כפי' כד"ה
כחיכון כה פ"ן נשמר.
נעים שחכם. כמו זחח
לשסו כי נעים (תהלים

ספת יזרח זמירות ליום השבת פרץ שישים בג 85

(דמ"ח מ'). דרוך פודה. פש"ס פודה דרכו
 לבדי (ישעי' ס"ג) ופי' הרד"ק הגה נקראת
 סודה לפי שמטריין ומרננים בחוכה הפגנים
 כשדורכים לוחם והמשיל הגוים כאלו הם פגנים
 צמח והאל דורכס. בתוך
 בצדה. כיה היתה פיר
 גדולה לארס ופי' מ"ס
 הרד"ק פ"ס חי זה בא
 פארוס חמק כנדים מנורה
 (סס). שמש קולי ביום
 מקרא. פש"ה שמש ה'
 קולי מקרא (תהלים כ"ו).
 מלהים תן במדבר הר.
 דרם שמה. פש"ה חמן
 במדבר ארו שטה והרם
 ופן שפן אשים נשכב.
 ברוח תרד. (ישעי'
 פ"ח) והם פיני חילטת.
 ולמחוד. על שמירות
 שנה. ולנודר באמירוס
 שלמים תן כפי נוד
 פש"ה ויהי כנהר שלומין
 (סס מ"ח) ור"ל שימשך
 שלטו כמו מי נהר.

דעה חכמה לנמשך. וכו' סנה ידוע ששכח
 יש עלי' לכל השלמות ומה שהיא כשכח
 ימי כמפשה בבחי' מלכות טלה כשכח לבחי' יסוד
 וכו' כנס שכשכת נקרא ג"כ מלכות אכל הפעול
 כשכח כמקום יסוד וכו'
 ואף כסודם שהוא שלם
 הקטן יש לו כשכת עלי'
 ומי שקנה לו כשיה"פ
 בחי' נפש כשכת השלם
 כנס כמקום כשכת
 והנה החורה נכח
 כשכתה כחרנוס ידועלפי
 כראשית כשכתה ופנימיות
 הוא כתר ונחלכסה
 כפיפורי' לפי שאין תפיסה
 ככתר רק בבחי' חכמה
 יהי' בחי' חכמה זו כתר
 וכיכן נפשה זאת לו"ס
 שמו

בְּיַי עָמִי : דְּרוּךְ פּוֹרָה
בְּתוֹךְ בְּצֻרָה . וְגַם בְּבֵל
אִישׁר גְּבֻרָה . נְתוּן צָרִי
נְאֻף וְעֵבֶרָה . שְׁמַע קוֹלִי
בַּיּוֹם אֶקְרָא : אֱלֹהִים הֵן
בַּמִּדְבָּר הַר . הַדָּם שִׁטָּה
בְּרוּשׁ תְּרֵדֶה . וְלַמְזֹהֵר
וְלַנְּזֹהֵר . שְׁלוֹמִים הֵן כְּמִי
נָהַר : הַדְּרוּךְ קָמִי אֵל קָנָא .
בְּמוֹג לָבָב וּבַמְּגִנָּה .

וְנִרְחִיב פֶּה וְנִמְלֵאנָה . לְשׁוֹנֵנוּ לָךְ
רְנָה : דְּעָה חֲכָמָה לְנַפְשָׁךְ . וְהִיא כְּתָר
 לראשך

דרוך. רחום כמו והדוך רשעים תחתם (איוב מ') פי' הרד"ק רחום רשעים כמקום. קב'
 שיני כמו פקדון קמין (שמות ס"ג) וכו' רד"ק מקראו האויבים קמים לפי שקמים על שכבודם
 לרעה. כמות לבב. פש"ה למען למנו לבב (ישוקאל כ"ח) לשון נעמס. יבמצינה. יש
 מפרטיה לשון מונה ויגון ופי' סירפ"י פ"ס חתן להס פנינת לב (איכה ג') והרעו והכידת לבס.
 ונרחיב פה. פש"ה כרחק סוף ותמלאהו (תהלים ס"ח). ותמלאנה. קחי על לשוננו לך
 רנה והינו קחי על ועדיכ מה כי לא פנינו מה כמקרא כלשון נקנה אכל לשון מוטו כלשון
 עבר וגם כל"ג כמו תשכט כל לשון (ישעי' מ"ה) וכן לשון מדברת גדולות (תהלים י"ג)
 וחמיהם רבים עד מאד. לשוננו לך רנת. פש"ה ולשוננו רנת. (סס קכ"ז). דעת חכמה
 לנמשך. כש"ה כן דעה הנמה לנשך (משלי כ"ד) והיא כתר לראשך. פש"ה ותחמיהם
 יבמצי

רנה"ז

ובבנינה. וא"ו תלפזזים מקום מ"ה כאשר ידעת. ותמלאנה. שתי חממות מקום יחד: הרשומים
 בבחורו שפרי תלה הגיה שפי' תשקל בסרי יחד וכו' חנועות ש"ל שמור שכת והדריך וכמו פ"ס
 פדש וכתת קרא פקרא וקחי אדלשיל דעה הכנה לנשך פי' ששכת יהי' לו כנף לפסוק כחודש
 ש"ו מביים שמור וכו' וכל חודש ככניי ושכח בלא כניי ש"ד הפסוק וזיוס השכת ובראשך שדשיכס
 פ"כ אך לא שדע בה ישב כחרון הרוך קחי אל קנא שאין בו יחד:

מנה ימות זמירות ליום השבת פרז שיצני מד 87

סוף ורמנים. חנויים שהם באים ממקום שמו
 סוף כ' ע' בערוך ערך בארן ועל חודות
 במקום בזה ראה ס' חנויות הארץ לד' אולם
 בערוך ערך סוף שבערין כד וע' בתום'
 יכול לעוררם פו"ח

פָּרָד וְרַמְנִים . וְאִבְלָתָּ .
וְשִׁבְעַת וּבִרְכַתְּ אֶת יְיָ : שַׁבַּת הַיּוֹם לִי .
לְעֵרוּךְ בְּשִׁלְחַן קָהָם חֲמוּדוֹת . לַעֲשׂוֹת
הַיּוֹם שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת . אֶת הַשֵּׁם הַגָּבֹר
קִבְּרָה וְלַחֲמוּדוֹת . שִׁקְרוּ וְיִשְׁמְרוּ וְעֲשׂוּ
בְּנֵי : שַׁבַּת הַיּוֹם לִי .

יכנסת פ"א ב' ד"ה סוף
 חות' ונחיס פ"ב ב'
 ד"ה ס"ג וכל"ז בלטה
 לדקס ס' א' ונכר"ס
 פרנס ס"ג פ"ז ובס"ד
 י"ד ס' והם חסונים
 סוף וגם רמנים חסונים
 כסאים ממקום שמו
 בארן. ואבלת ושבעת
 זכרית גו'. (דברים
 ס'). לחם חמודות.

לסם ישה וכתא פ"א לסם חמודות לא אכלתי (דכ"ל י'). שקרו ושמרו. כטו שקרו ושמרו (סוף)
 ס' והם לאן מהירות:

בית המדרש

אור האגלה ילך ארבע חמות לכל האוכל וישן מעט להגיה נפשו ונושו לכבוד השבת כמ"ס
 גב"ר פ"ס סימן ט' אמר רשב"א והנה טוב מאוד זה השינה וכי השינה טובה לתורה
 לא כ' תנין (מנהדרין פ"ב א') יין ושינה לרשעים נאה להם ונאה לפולם. אלא מתוך שאלים
 יין קטנה הוא שומד ויגע בתורה הרבה. וכי היס"ת אכל את לא ברא ד' הטבע האמת כי
 יגע לשלם ועל ידי השינה מחליף כח לפטות הר"ח כדליתא בגב"ר פ"ג פ"ד פ"ה ס"ס והנה טוב
 סוף ו שינה וכפרק דר"א ס"ב ברא שינה ואלים טוב וישן והוא מוטט וסרנסתו ורשאלתו ואלה
 סקבל רפואתו ים שכלו לדברי הירושלמי שבת פס"ז ה"ג מגילה פ"ג ה"ד וחוספתא שבת פ"ד
 פ"ה ב' עשמים לתיאור קריאת סוכי הקודש ע"י רש"י שבת קפ"ז א' ר"ה בן שאין קורין
 סמטת ודביט בלי אמר וכי וב"י א"ח סימן רפ"ה א' מפני כיוול בית המדרש כדי שיטעמי
 סמטת המדרש וישו חונס אל דרכי חכמת התורה כמשכלות בלא מעשה. ב' כדי שיאמרו האמון ככתבי
 קודש אין קורין כל שכן שאין קורין בשערי הדיעות (הדוא אמרה משנה (ס') ללמוד כפיין כאמרו
 ויל בקידושין מ"ע על מנת שאני שונה) קודם למקרא) כלומר השיטת כטעמי התורה הוא תנינ
 יחד מקריאה בכתבי קודש בלא טעם וסגרא ונעלי פרפראות (רוקח סימן כ"ז) אמרו מרוב
 מרשע מברכי מתחומך ר"ת בשבת (ונלקטי תורה תכלים שם וכמ"ס הכוזבת כתבו על ר"ת
 זה דרכים שונים) כלומר בשבת ישמע את נפשו באצרות וטעמים לרבות וללמוד תורה לכבוד
 בשבת כאמרו ויל (גב"ר פ"א סימן ס') תני רשב"י אמרה שבת לפני הקדוש ברוך הוא רבט
 על שלם לכלם בית בן זוג סופל ונפעל ולי אין בן זוג שאני בשב ואל חטטה אל הקדוש ברוך
 הוא כנפ"י הוא בן זוג. והכוונה בזה שהכל הפועל הנתן חן שכלים הנבדלים אמרה לפני
 סקב"ה עלי אין דבר לפעול כדרך שאר שכלים הנבדלים היפילים בגוף וחומר שכלם שולת לטה
 מתחזיקן להאליא תולדות כל שאת ימי המעשה שהוא ב"ו. והשיב לה הקב"ה כנפ"י ר"ל כשתיי כחך כנפ"י
 סוף קיבת עם זה יס' ב"י להאליא תולדות ההכלה לנבטת משכילותיו (וזה אמר מ"ס רב"ה לוקח
 לבנים

בית המדרש

לנאטו כי הוה דתפתח וז"ש זכה עוד ר"ל חס זכה להפסיך תומרו אחר שכלו יהיה תומרו לו
 עד להוציא שכלו מכת אל הסופל לא זכה והמשיך שכלו אחר תומרו והתעסק בתלמוד
 בגמרות שם שכלו כעו תומרו זה כעוד ששכנ בשומר מיתה להכל) על יסוד השבת ששם
 שבת מורה יסוד הדעת כי המתהפך בעיניו ובתקירתו עכס כן ופעם הסט כרי הוא שב מתשכל
 הראשון אנה זה הוא חללו מסוכב וכאשר ישיין עוד אל ענין זה הנה המסוכב מעשה סיבה
 למשאלות אחרות וממילא מוכן כשהוא בא לידי שבת איה דבר הכמה נקרא שבת אנה חפול
 הספקות שהי כלם כמו שבתה מדהנה וכדוך זה הוא שב תמיד פנים ואחר והוא כנקודת בחוך
 העולם כי בלא זאת מודעת שכל דבר ודבר הוא מחובר החלקים וכחות מתחלפים שכלם פינים
 אל כח ראשי שנמדדיתו חלל שאר כחותיו וכמו הלכ באלמט הגוף כן השבת בשטע וכן חוצ
 חלילה מעת כבריאה עוד כל ימי הארץ וזכה ילדק מ"ס בשבת כתר יתנו לך מלשון חצירי
 גן כתרתי יהיה לפי זה פעם שבת לר' מיוחד לעין ותקירכ בפניו השם שיחד האדם אח
 חס השניעי לפנות דעותיו ומתבטחו כלם בדברים כגונפים אליו יתי חבו ענין כמה יחידה
 שיש לו לאדם בשבת שהוא הרחבת הדעת כפרטי ר"ל בנייה פ"ו להיות כזיס השניעי הוא
 כנקודת בחוך העולם חס לא יספק ישראל בתורה החבר התניע להעטל ולא גיבר שפע לפני
 זל וזה שהיב לה הרי"ה כגמ"י יתי כן חגך להגיע ולכפול בשפתים בתורה והתדנקות המהשבת
 והרעיסת הגמיות בחלקות חין לך כ"ו עונה מהו וזכה פ"ו כח הקדמונים הס' כי ח"ה
 חסוד חצי משרים השפוס שמי שמאכד הזמן המיועד חצינו פוסק בחורה בשבתות ונמועדים פוס
 יפכו גם על ימי האול וחין לו מקום פסוד לאמר שהוא סרוד על המחיה ועל הכלכלה שהרי הכח
 בלדו שבתות ומועדים יחיהו כי חין בפ"ה ככונה :

מה שטעין סעודה שליטת בשבת אחר מנהג
 וחין שטעין כיו"ע לפי שבאותו שעה חוה
 ג' לדיקים יוסף מהב תוד כדליתא בואר ויש
 ולזה חותרים ג' סעודים אל לחוק כדן
 וחכה שמה כהב"ג בפלים
 לזה ששים סעודה ג'
 כהם עגמות נפש .
 זה לשון הא"י בסידור
 כשר השמים חמ"ס אלו
 מחייב לנהוג המנהג
 לקדש על חין כשעודה
 פליחת לפי שכבר
 קדש על חין כשעודה
 שתיח ודי לט כה

**על פן ברוך יי את יום
 השבת ויקדשוהו :
 סגרי טרגו ורגנו ונבותי .
 ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם בורא פרי
 הגפן :**

ששם חין שהוא מספרה דדינא קפ"ה יההפך
 לרחמים וי"ל אוחט ממלכות נוג ומגג שהיא
 עד סעודה שליטת שאחרו ח"ל וסוד שבת
 מנכ פתו שלשה יסודי כולם מהה דוד יוסף
 כמטול כספר החדא
 פרת י"ח וככמה
 מקומות ולכבודם מקדשים
 על חין של דרך
 חין למרי נפש . ובשבת
 חין הספד חס וטלוס
 רק כזה מתעוררים כל
 ירחי די בלכב ומקבלים
 תנשמתן מדי שבת
 בשבתו כי הם היו
 מתמדי עינינו חס ר"ח אלהם מדי והמכין
 יבין סוד שלשה לדקתך שאמרים כמחמס
 בשבת שכל אחד מורה על אחד מהם וזכה
 שדות סמדין דכל סמדין ים לכל אחד ואחד
 לפי מדות תדי לידשים :

לכל חזס כי פעם כזיס ופעם כלילה יסטיק
 חכל לפי חכמי האמת ידשי כן טריך גם כן
 לקדש כשעודה שליטת על חין כי חין עולה
 שפשים וחס הכולל פ"ה כמנין נוג מנהג
 עטלה ס"ד וחס ו' אוחית כרי פ"ה לכבוד